

Kontakten

Ericsson
LM

Nr 1

1956

LM-ARNAS TIDNING

Kontakten

LM-arnas tidning

Ansvarig utgivare: Hugo Lindberg
Redaktör: Sigv. Eklund, tel. 453
Red.-sekr.: Thorsten Östlund, tel. 1770

Redaktionskommitté:

Olle Engström, Npl, tel. 1460
Sten Tiberg, SpkC, tel. 633
Karl Einar Österlund, Vt 18, tel. 718
Albert Milton, Vt 30, tel. 1320

Lokalredaktörer:

J Hagdahl, Ermi, tel. 56; E Hellström, Sieverts Kabelverk tel. 319; J Wäneland, SER, tel. 305; S von Melsted, SRA, tel. 211; M Steiner, Kabelverket, Älvsjö, tel. 31; B Larsson, Alpha, tel. 17; A Hofström SIB, tel. 231, P Nyhult, Rifa, tel. 109; C G Löfgren, FÖB; tel. 250; E Wandel, RGA, tel. 163; G Falkman, HU; S Jönsson, Katrineholm; P Mowald, Söderhamn, tel. 49; Å Bergman, Karlskrona.

Omslagsbild:

Tre LM-are som med glans uppfyllt fordringarna för L M Ericssons förtjänstmedalj i guld pryder omslaget till årets första nummer. Fru Herli Blomqvist på Vt 63 vid HF — den till tjänsteåren äldsta bland de kvinnliga medaljörerna — omges av 76-åriga medaljörnestorn Alfred Andersson, Vt 06, och Elov Johansson, Vt 36, med 43 tjänsteår hos L M Ericsson.

Ur innehållet:

Sida

Nytt samarbete Televerket — LME . . .	3
50 guldprydda LM-veteraner	4
Nio nya i Sieverts guldklubb	5
Hur löser man pensionsfrågan?	6
Hos L M Ericsson i Canada	7
Ljus i mörker — Luciafirandet	9
LM-are som stipendiat i Genève	12
Korskopplingstävlingen avgjord	13
Brommakurs för uppsättare	14
Ermi och mätartillverkningen	16
Idrott på jobbet	18
Fritidskommitté i Söderhamn	20

Ny chef utsedd för DKB

Direktör Herbert Ramstedt lämnar på egen begäran befattningarna som verkställande direktör för L M Ericssons Driftkontroll AB och AB Ermex den 31 mars 1956 men kvarstår t. v. under två år som verkställande direktör för Production Control, London.

Till verkställande direktör för L M Ericssons Driftkontroll AB från den 1 april 1956 har utsetts direktör Torsten Hallberg.

Direktör Gösta Gerdhem har inträtt som styrelseledamot i AB Ermex, där han fr. o. m. den 1 april 1956 blir jourhavande.

LM-stipendier att söka

Telefonaktiebolaget L M Ericssons stiftelse för utdelande av resestipendier och andra bidrag för utbildning, som bildades år 1946 för att hufvästa minnet av företagets grundare Lars Magnus Ericsson i samband med 100-årsdagen av dennes födelse, har ledigförklarat 1956 års stipendier.

Stiftelsen har till ändamål att främja ungdomsutbildning dels genom att lämna ekonomiskt stöd i form av stipendier för studieresor inom eller utom landet till yngre svenska manliga eller kvinnliga tjänstemän eller arbetare, som är anställda hos bolaget eller dess svenska dotterföretag, samt dels genom att för väl meriterad svensk manlig eller kvinnlig personal hos bolaget, dess svenska dotterföretag eller Televerket möjliggöra en sådan speciell utbildning eller förkovran, som kan väntas befrämja vederbörandes insatser för eller inom svenskt telefonväsende. Av det sammanlagda stipendiebeloppet används halva summan för vardera av de båda angivna ändamålen.

I ansökan, som skall vara stiftelsens styrelse till handa skriftligen senast den 31 mars under postadress Stockholm 32, anges sökandens ålder, anställningstid, arbetsställe, huvudsaklig sysselsättning, det belopp som ansökan omfattar, de studier som sökanden ämnar bedriva med hjälp av stipendier och tid och plats för studierna.

Nyköpingsabonnenter når 750 000 med fingerskivan

Den största samtidiga inkoppling av helautomatisk rikstelefontrafik, som hittills gjorts i Sverige, ägde rum den 27 november 1955 då Nyköpings nya automatstation sattes i drift. Genom denna stations tillkomst kan telefonabonnenterna i Nyköping numera ringa automatiskt till ca 750 000 abonnenter i Sverige, bl. a. till Linköpings-, Norrköpings-, Stockholms-, Eskilstuna- och Örebroområdena.

Automatstationen, som byggts enligt koordinatväljaresystem ART 204 efter Televerkets schemakonstruktioner har stativ för 8 000 lokallinjer och kopplingsorgan för 7 100 linjer. Vidare ingår en närtrafiksdelen för ca 400 avgående och ankommande ledningar.

Stationens automatutrustning har tillverkats och monterats av Telefon-

Nya patent i koncernen

Följande uppfinningar, gjorda inom koncernen, har under tiden 15 november 1955—15 januari 1956 beviljats patent (förteckningen anger uppfinnarens namn och tjänsteställe, uppfinningens titel samt patentnummer):

Peterson, N V. HF/T2aC — Metod och anordning för mätning av icke-linjär distorsion — 153 181.

Hagdahl, E J. RMI/TkC — Maximalströmbrytare (I) — 153 271.

Hagdahl, E J. RMI/TkC — Maximalströmbrytare (II) — 153 272.

Jonsson, J E. HF/SpC, och *Wiberg, E A.* HF/AA — Förfaringssätt för montering av kontaktfjädergrupper — 153 473.

Andersson, B O T. RGA/Tvk, *Björk, J C H.* RGA/Tvk, *Nilsson, N E.* RGA/Tvk, och *Rodnert, G O.* RGA/Tvk — Kopplingsanordning för abonnentväxlar — 153 474.

Björklund, B E. HF/Ad, *Dietsch, A K.* HF/AdaC, och *Holmquist, G E O.* HF/AdC — Kontakthanordning för koordinatväljare — 153 475.

Fresk, E G. RGA/Tas, och *Thames, H G.* RGA/TasC — Anordning för att fästa en detalj vid ett underlag — 153 543.

Thames, H G. RGA/TasC — Anordning vid telefonapparater — 153 544.

Alexandersson, H V. HF/AC — Fingerskiva — 153 626.

Alexandersson, H V. HF/AC — Hålskiva för fingerskivor och sätt för dess framställning — 153 785.

aktiebolaget L M Ericsson. Montagearbetena påbörjades i mars månad 1955 under ledning av förman John Gannfors medan ingenjör Bertil Odbratt varit provningsledare.

I invigningen av stationen, som förrättades av kommunikationsminister Sven Andersson deltog bl. a. generaldirektör Håkan Sterky och distriktschef Gösta Sjögren, Norrköping, från Telestyrelsen, landshövding Bo Hammar-skjöld, samt från L M Ericsson direktör Hans Thorelli, direktör Malte Patricks, överingenjör Eric Ledin och ingenjör K G Hansson.

Telefonstationsavd.

Till chef för avdelningen för schemateknik, C, inom telefonstationsavdelningarna har fr. o. m. den 1 januari 1956 utsetts ingenjör Folke Ek, som tidigare tjänstgjort vid Sociéte des Téléphones Ericsson, Colombes.

Manuskript till nästa nr av KONTAKTEN bör vara redaktionen till handa senast den 20 mars

Samarbete på elektronikområdet

Telestyrelsen och LME har ingått avtal — undertecknat den 19 januari 1956 — om ett samarbete i fråga om forskning och utveckling på elektronikområdet. Bakgrunden till avtalet är den stora betydelse som i framtiden elektroniken måste tillmätas för den automatiska stationstekniken. Det har ansetts att ett effektivt arbete på detta område gör det nödvändigt med en insats av sådan storleksordning att den blir väl stor för vardera parten för sig. Även med hänsyn till den begränsade tillgången på kompetenta tekniker är en samordning av resurserna av stor betydelse. I samarbetet kommer båda parterna att bidra med insatser av sina redan existerande sektioner för systemelektronik (för LME sektion Us). LME kommer dessutom att i erforderlig utsträckning dra in i samarbetet komponenttekniker såväl på moderbolaget som dotterbolagen. Televerket ställer sin drifttekniska expertis till förfogande och medverkar även till fältprov.

Samordningen av insatserna kommer att närmare ledas av en nämnd bestående av två personer från vardera parten.

På bilden ovan ses den nya forskningsnämnden samlad. Fr. v. byrådirektör Gunnar Sparrendahl, avdelningsdirektör Bertil Bjurel och nämndens ordförande överingenjör Sven Nordström, Telestyrelsen, samt direktör Christian Jacobæus och civilingenjör Gunnar Svala (sittande) från LME.

De elektroniska kopplingselementen — bilden nedan visar tre sådana vid kanten av en vanlig enkrona — kommer att spela en betydelsefull roll i teleteknikens utveckling.

I spetsen för nämnden ställes en ordförande, som utses omväxlande av parterna för en mandattid av två år. I nämnden ingår för Telestyrelsen avdelningsdirektör Bertil Bjurel och byrådirektör Gunnar Sparrendahl och för LME tekniske direktören Christian Jacobæus och civilingenjör Gunnar Svala. Som ordförande fungerar under den första tvåårsperioden överingenjör Sven Nordström, Telestyrelsen.

De uppfinningar, konstruktioner m. m. som framkommer på elektronikområdet hos vardera parten disponeras av båda parterna inom deras verksamhetsområden. LME får alltså tillverka och försälja utrustning som konstruerats under samarbetet.

Det måste betraktas som utomordentligt glädjande att detta avtal kommit till stånd. Vårt land intar f. n. en mycket framskjuten plats tekniskt, produktions- och driftsmässigt då det gäller automatiska telefonstationer. Om det skall bli möjligt att hålla och bygga ut denna position när tekniken slår in på nya vägar måste landets begränsade resurser rationellt utnyttjas. För LME:s ställning som storexportör av telefonstationer är det av yttersta vikt att vi håller oss på toppen tekniskt sett. I ansträngningarna på det tekniska området ser vi samarbetet med Telestyrelsen som ett av de allra väsentligaste inslagen.

Våra tekniker sätter mycket stort värde på sina kolleger vid Telestyrelsen och har stor respekt för deras kunnighet och uppslagsrikedom. De är inte minst glada för att här också få en närmare kontakt med driftsproblemen. De kommer också att bemöda sig om att Televerket skall få all möjlig valuta av samarbetet.

Sven Nordström

Det gick glatt till när direktör Hans Thorelli fick sin guldmedalj av vice styrelseordföranden, bankdirektör Ernfrid Browaldh (i mitten) och fru Birgitta Åberg, som fäste utmärkelserna på de medaljerades bröst.

50 guldprydda LM-veteraner

Jämmt 50 nya innehavare av L M Ericssons förtjänstmedalj i guld fick mottaga sina belöningar — medalj och en gratifikation på 500 kronor — för lång och trogen tjänst vid 1955 års guldmedaljfest i Restaurant Gillets festvåning den 15 december. Det var den 12:e medaljfesten i ordningen och den förlöpte i stort sett enligt samma ritual som sina föregångare.

Ny för året var dock medaljöverlämnaren, bankdirektör Ernfrid Browaldh, vice ordförande i bolagsstyrelsen. Han höll också talet till årets medaljörer vid den efterföljande middagen, som samlat ca 200 gäster, däribland de som fick medaljen för 10 och 5 år sedan. Ny var vidare den form av tacktal, som tjänstemännens medaljörsnestor, direktör Hans Thorelli introducerade. Han började nämligen att på melodin »I Lissabon där dansa de...» sjunga »På LME där jobbar vi i vårt vita slott...» men fortsatte tyvärr sedan att läsa sitt trevliga tal på vers. Det var många som hade velat höra mer av Thorellisången.

Torello-konster fick däremot medaljfestdeltagarna stifta bekantskap med under kvällen (Torello kallar sig en trollkarl eller illusionist i den högre skolan) och till underhållningsinslagen kan väl också räknas besöket av årets LM-Lucia Inger Hansson med tärnor samt kvällens avslutande dans

till en ensemble ur LME-orkestern, som under ledning av musikdirektör Eric Malmberg även konserterat tidigare under kvällen.

Äldste medaljören 76 år

Bland årets 50 medaljörer kan t. ex. nämnas 76-åriga *Alfred Andersson*, HF, veteranen bland de manliga medaljörerna och LM:are sedan 1925, årets äldsta kvinnliga medaljör, 65-åriga fru *Iva Linck*, som sedan 1924 arbetar vid Kabelverket i Älvsjö, hr *Elov Johansson*, HF, som med sina 43 LM-år är den till tjänsteåren äldste bland de manliga medaljörerna, och fru *Herti Blomqvist*, HF, som har 36 år vid LM bakom sig, vilket är mer än någon annan av årets kvinnliga medaljörer kan uppvisa. Nestor bland tjänstemännen är som nämnts direktör *Hans Thorelli*, som kom till LME år 1923, närmast från Western Electric i USA. De flesta tjänsteåren bland de medaljerade tjänstemännen har däremot förman *Sven Thörnqvist*, som anställdes år 1915 och sedan dess tjänstgjort i bl. a. Holland, Frankrike, Turkiet, Polen, Argentina och Colombia.

Och här är alla de femtio:

Hr Alfred Andersson, HF/Vt 06, förman Vilhelm Andersson, ABA, ing Nils André HF/AjC, ing Helge Axelson,

HF/So, hr Karl Baggström, SRA, hr David Blomdén, KV, fru Herti Blomqvist, HF/Vt 63, förman Edvin Davidsson, FÖB, fröken Märta Dock, SRA, hr Albin Essing, HF/Vt 27, hr Gustav Forneby, FÖB, fröken Bertha Friberg, HF/Vt 37, hr Elis Gilting, SRA, hr Johan Hagberg, HF/Vt 36, fru Eva Heinemann, HF/Up, hr Axel Häggberg, KV, ing Franz Höbinger, HF/Vtv, hr Wilhelm Jansson, HF/LoC, hr Elov Johansson, HF/Vt 36, hr Helmer Johansson, SRA, föreståndare Knut Johansson, KV, hr Axel Jonsson, HF/Vt 12, hr Rune Johnsson, ABA, fröken Lilly Carlsson, HF/BA, fröken Linnea Karlsson, KV, hr Axel Lagerborg, RMI, ing Ernst Larsson, HF/Ym, fru Iva Linck, KV, ing Erik Lindberg, HF/Nta, hr Sven Lundin, HF/Vt 37, fru Linnéa Löwén, HF/Vt 17, hr Werner Molding, HF/Vt 27, ing Emil Nilsson, RGA, förman Gustaf Nilsson, SRA, hr Per Norstedt, SIB, ing Gotthard A Nyholm, HF/Rr, hr Robert Ohlsson, RGA, fru Alice Pettersson, HF/Vt 39, hr Gustaf Peterson, HF/K 22, ing Per Runehall, RGA, förman Gustaf Rydberg, KV, hr Martin Steiner, KV, dir Hans Thorelli, HF/SD, hr August Thulin, HF/Vt 18, hr Hugo Thunström, HF/Evs, förman Sven Thörnqvist, HF/Zmb, hr Oscar Wahl, HF/Vt 27, hr Conrad Westergren, HF/Vt 15, hr Evert Wittenström, HF/Vt 13, förman Valentin Åkerberg, KV.

”25-åringarna” inom koncernen

Sammanlagt 115 personer med 25 års anställning inom Ericsson-gruppen belönades med bronsplakett och en gratifikation strax före julhelgen. Tilldessa kommer 25 SKV-anställda med lika många tjänsteår, som under året erhållit sina belöningar på annat sätt, vilket framgår av särskild artikel. Formerna för överlämnandet varierar något inom de olika företagen men som regel kan sägas att de 25-årsanställda får sina belöningar vid en enkel ceremoni på själva arbetsplatsen.

För HF:s del t. ex. gick dir Sven Ture Åberg i sällskap med dir Hans Thorelli och dir Hugo Lindberg runt och delade ut 61 plaketter med »vidhängande» penningsumma lördagen den 17 december, plaketörer och hyllande arbetskamrater »förvarnade» om de tre herrarnas ankomst av kraftiga trumpetstötter. Senare på dagen samlades man till gemensam lunch i HF:s tjänstemannamatsal, där även plaketörerna från Kabelverket i Älvsjö och Huddingefabriken hade infunnit sig. Dir. Åberg framförde bolagets tack till »25-åringarna», och ingenjör Erik Blomberg, Up, tackade åt plaketörernas vägnar för utmärkelsen.

1955 års bronsplaketörer inom Ericsson-gruppen:

Huvudfabriken:

Hr Hakon Almström, Vt 60, hr Erik Alsterlund, Vt 61, fru Ebba Andersson, Vt 39, hr Oskar Andersson, Vt 19, hr Ragnar Andersson, Vt 15, fröken Inga Andréasson, Msa, fru Anna-Lisa Berg, Evp, hr Walter Berlin, Vt 27,

(Forts. på sid. 19)

Hr Bertil Hammarlund, montör från Vt 06, mottar bronsplaketten av direktör Sven T Åberg. Mellan dessa båda ing Uno Johansson.

Direktör Arvid Westling utbringar ett leve för årets enda kvinnliga SKV-guldmedaljör, fröken Gärda Andersson.

Nio nya i SKV-guldklubb

En dam och åtta herrar fick mottaga Sieverts Kabelverks förtjänstmedalj i guld vid 1955 års medaljutdelning, som ägde rum den 19 december. Den enda nya kvinnliga medlemmen i Sieverts guldklubb heter fröken *Gärda Andersson*, spinnerska på telefonkabelavdelningen, som också blev den 100:e medaljinnehavaren.

De åtta manliga veteraner som fick samma utmärkelse var *Gottfrid Andersson*, spolare i lacktrådsavdelningen, *Erik Duvemark*, tidigare tvinnare, nu på starkströmskabelavdelningen, *David Forsberg*, tidigare eldare, nu smörjare i gummiledningsfabriken, *Gunnar Hansson*, kablare på starkströmsavdelningen, *Emil Karlsson*, verktygsutlämnare och huvudskyddsombud, *Mårten Karlsson*, reparatör på telefonkabelavdelningen, *Ebbe Löfgren*, tjänsteman vid filialen i Malmö, och *Aron Pettersson*, förman i gummiledningsfabriken. Högtidligheterna inleddes med att direktör Arvid Westling höll ett anförande till medaljörerna. Efter upprop av dir. Nils Nymansson framträdde sedan var och en och fick av dir. Westling motta medaljen, varefter fru Kerstin Westling fäste hederstecknat på veteranernas bröst och dir. Gösta Klemming till varje medaljör överlämnade en plånbok med inläggande gratifikation.

Under middagen hälsades gästerna välkomna av dir. Westling. Dir. Klemming vände sig till veteranerna och tackade dem för deras mångåriga insats i företaget. Vid desserten kom dir. Nymanssons traditionella versifierade tal till dagens hedersgäster,

dvs. de nya »guldklubbsmedlemmar-na», där inte någon skonades från en respektfull men skämtsam presentation. Medaljörernas tack framfördes av hr Emil Karlsson.

Vid kaffet spelade kabelverkets säkra förmågor upp Sieverts egen julrevy, som av allt att döma uppskattades livligt — ett smakprov ur revyn återges f. ö. på annan plats i tidningen.

Sieverts 25-åringar

Sieverts kabelverk skiljer sig en smula från andra företag inom Ericsson-gruppen när det gäller att belöna anställda med 25 års tjänst. Vid SKV tillämpas nämligen den principen att en »25-åring» erhåller sin gratifikation från företaget ungefär på årsdagen av sin anställning, vilket alltså innebär att överlämnandet av belöningarna sprids på hela året.

Under år 1955 har följande 25 anställda vid Sieverts Kabelverk erhållit gratifikation för 25-årig tjänst (namnförteckningen i tidsföljd):

Hr Göthe Björklund, hr Ragnar Halvarsson, hr Gustaf Lundin, hr Albert Hedberg, hr Georg Karlsson, hr Evert Nilsson, hr Gunnar Jansson, fru Aina Carlsson, hr Artur Alba, fröken Ingrid Johansson, ing. Nils Persson, hr Karl Rådström, hr Erik Sterner, fru Elsa Lif, hr Petrus Gustafsson, hr Erik Österlund, hr Hugo Lundberg, hr Knut Sköld, hr Ernst Adamsson-Linden, fröken Elisabeth Kyller, fru Vera Johansson, hr Carl Gröningsson, hr Gerhard Johansson, hr Stig Tydal och hr Bror Lennfjord.

HUR

skall man lösa pensionsfrågan?

Skall den nuvarande folkpensionen förbättras i stället för en allmän pensionsförsäkring? Skall företagen lägga upp egna pensionsfonder för sina arbetare? Skall arbetsledare och tjänstemän, som redan har sin pension ordnad, inordnas i pensionsförsäkringen? — Det är några av de brännande frågor, som diskuteras sedan pensionsutredningen nu offentliggjort sitt förslag till lag om allmän pensionsförsäkring?

I denna artikel lämnas en redogörelse för de viktigaste punkterna i förslaget, berörs två alternativa förslag till lösning av pensionsfrågan samt ges en kort sammanfattning av hur pensionsfrågan f. n. är ordnad hos L M Ericsson.

Den s. k. pensionsutredningen tillsattes ursprungligen 1947 med uppdrag att utreda frågan om allmän pensionering av anställda. Utredningen var 1950 klar med ett principbetänkande. Detta utsattes emellertid för en i flera väsentliga punkter mycket stark kritik av de olika myndigheter och organisationer, som fick betänkandet på remiss. En ny kommitté fick i uppdrag att fortsätta utredningsarbetet och offentliggjorde hösten 1955 ett förslag till lag om allmän pensionsförsäkring.

Försäkringens omfattning

Enligt förslaget skall försäkringen omfatta alla inkomsttagare, som är mantalsskrivna i landet, alltså inte bara anställda utan också övriga kategorier. Man har inte ansett det möjligt att undantaga de befolkningsgrupper, som redan nu har sin pensionsfråga löst genom SPP-försäkring, egen pensionsförsäkring i ett försäkringsbolag eller utfästelse om pension. Försäkringen skall avse ålders-, invalid- och familjepension.

Premiebetalning i 48 år

För den föreslagna pensionsförsäkringen skall man betala premier fr. o. m. det år man fyller 17 t. o. m. det år man fyller 64, inalles under 48 år. Premien bestäms varje år som en viss procentsats av den försäkrades in-

komst (inkomstbelopp överstigande 30 000 kr uteslutes helt i sammanhanget.) För löneinkomster erlägger man s. k. lönepremie, som arbetsgivaren skall inleverera till myndigheterna, och för andra inkomster s. k. egenpremie, som man själv betalar in. (Jfr uppbördssystemet för A- resp. B-skatt.)

Att samla »poängkapital»

Sedan en person på beskrivet vis betalat sina premier för ett visst år, registreras hans s. k. poängtal för året. Detta tal bestäms som kvoten mellan hans inkomst och medelinkomsten för befolkningen i åldern 17—64 år under året. Allteftersom åren går samlar man ett »poängkapital», och när man nått pensionsåldern är det poängkapitalet som bestämmer pensionens storlek. I förslaget beräknas varje poäng berättiga till en pension om 0,75 % av medelinkomsten i landet två år före det år pensionen börjar utgå. Har man t. ex. varje år från 17 till 64 års ålder haft en inkomst lika med medelinkomsten för året, så har man samlat 48 poäng och pensionen blir $48 \cdot 0,75 = 36$ % av medelinkomsten.

Om medelinkomsten i landet förändras sedan pensionen börjat utgå, följer pensionen med i förändringen; pensionerna kan för den skull betecknas som värdebeständiga.

Pensionsförmånerna

Pensionsåldern har för båda könen satts till 67 år. Emellertid skall man, om man önskar, kunna vänta med att ta pensionen i anspråk ända till 72 års ålder, och för varje månads uppskov efter 67-årsdagen ökar då i gengäld pensionen med 1 %.

Invalidpension skall börja utbetalas, sedan vederbörande lämnat den allmänna sjukförsäkringen efter två års invaliditet. Pensionen skall utgöra 125 % av vad ålderspensionen beräknas bli, om man under återstoden av tiden till pensionsåldern hade haft samma inkomststandard som åren närmast före invaliditetsfallet. Familjepensionen föreslås bli utformad efter ungefär samma linjer som är brukliga i statstjänst och kommer för en änka utan barn att uppgå till 50 % av mannens ålderspension.

Uppbyggnadstiden

Utredningen föreslår att den allmänna pensionsförsäkringen skall träda i kraft den 1 januari 1958. För att systemet skall tillförsäkra en någorlunda väsentlig pension också till de åldersgrupper, som då har kortare tid än 48 år att betala premier (dvs. alla som är födda 1940 eller tidigare), föreslår man enligt vissa principer en överkompensation av »poängkapita-

(Forts. på sid. 17)

The Ericsson logo, featuring the word "Ericsson" in a stylized script font above the letters "LM" in a bold, blocky font.A stylized map of Canada with the word "CANADA" written across it in large, bold, black capital letters. The map shows the outline of the country and its major islands. In the bottom right corner, there is a small inset photograph of a multi-story building, identified as the Castle Building in Montreal. Below the map, the names "Montreal" and "Toronto" are written with small circles next to them, indicating their locations on the map.

CANADA

Kommer man någon gång till Canadas största stad Montreal är det inte svårt att hitta det canadensiska LM-bolagets huvudkontor. Det ligger nämligen i Castle Building, ett stort hörnhus vid två av Montreals mest trafikerade gator, St. Catherine Street och Stanley Street. Ericsson Telephone Sales of Canada Ltd. som är bolagets fullständiga namn började sin verksamhet försommaren 1953, först som dotterbolag till ETS i New York. I december samma år ombildades det till självständigt bolag under sitt nuvarande namn.

Utom »högkvarteret» Castle Building, där TSC har administrations- och försäljningslokaler i sjätte våningen samt utställnings-, service- och lagerlokaler i bottenvåningen, har Canada-bolaget en filial i Toronto — landets andra stad i storleksordning — med försäljningskontor samt installations- och serviceavdelningar. Personalen uppgår f. n. till drygt 20 man, därav sju i Toronto. Bolagets direktör är svensken *Erich Kühn* medan personalen i övrigt består av canadensare.

— Som namnet anger, säger direktör Kühn till att börja med när KONTAKTEN ber honom berätta litet om bolagets verksamhet är TSC ett försäljningsbolag, som dessutom svarar för installation och service. I ett land som Canada utgör de enorma avstånden ett ständigt försäljningsproblem för alla företag, så även för TSC. Vi har därför inriktat oss på att täcka de båda storstäderna Montreal och Toronto med våra egna försäljare medan vi i övriga delar av landet bygger upp ett nät av agenter.

— Installations- och serviceavdelningen måste av samma orsak begränsa sitt verksamhetsområde till Montreal och Toronto med närmaste omnejd. Där tar vi själva hand om all service. För mindre och medelstora anläggningar använder vi också våra egna installatörer medan vi däremot lämnar ut större anläggningsarbeten på entreprenad till installationsfirmor, som då arbetar under vår bevakning. Agenturer återigen har själva hand om sina installations- och servicearbeten.

På försäljningsprogrammet

— TSC:s verksamhet omfattar huvudsakligen privatförsäljning, interna kommunikations- och telesignalmateriel såsom automatiska lokalväxlar från 10 linjer och upp till 200 linjer med L M Ericssons XY-väljare, linjeväljare och hemtelefoner — en stor artikel för de s. k. super markets eller självbetjäningsaffärer, som nu växer upp som svampar ur jorden — samt

tidkontroll och akustiska sökaranläggningar, som manövreras via våra automatiska växlar. Reläutrustningarna till dessa sökare tillverkas av en verkstad i Canada under TSC:s kontroll. Att man i Canada föredrar de akustiska sökaranläggningarna framför de optiska beror väl på att de förra är billigare, kanske också på vanans makt, antar dir. Kühn.

Flera telefondriftsföretag hör till TSC-kundkretsen

— Telekommunikationerna i Canada sköts av privata telefondriftsföretag, fortsätter TSC-chefen, och även några av dessa kan vi räkna till våra kunder. LM-produkter, som funnit och finner avsättning här är olika slag av transmissionsmateriel — bl. a. skall TSC i år leverera ett 8-kanal- och ett 16-kanalsystem till ett av de ledande telegraf- och järnvägsföretagen. TSC är vidare representant för North Electric på den canadensiska marknaden och av dess produkter är det framförallt

automatiska landsväxlar av relätyp och NEC:s enkanals bärfrekvenssystem som säljs.

2 700 telefondriftsbolag

— I allt finns det inte mindre än ca 2 700 självständiga telefonbolag i landet, från mycket stora och ner till småföretag med bara 20—30 linjer. Samarbete förekommer förstås mellan de olika bolagen och vidare finns ett speciellt telefonbolag, som sköter interurbantrafiken från kust till kust, i vilket alla de stora telekommunikationsföretagen är delägare. I de stora städerna är automatisk telefontrafik helt genomförd, delvis också på landsbygden. På många håll ute i landet sker dock utväxlingen av telefontrafiken manuellt men även där pågår automatiseringen i rask takt.

Canadensaren ringer mest

— Canada hör till de telefontätaste länderna i hela världen, fortsätter dir. Kühn. Enligt den senast tillgängliga statistiken finns det sålunda 24 telefonapparater pr 100 invånare i landet. Endast USA och Sverige med drygt 31 resp. nära 28 i motsvarande siffror är »värre». Och i fråga om antalet samtal pr invånare leder Canada suveränt. Varje canadensare — och det finns 15 miljoner — ringer nämligen 411 samtal pr år medan yankeen kommer upp till 385 och svensken till 308. — Canadensaren toppar också statistiken när det gäller att sitta och prata länge i telefon, påstår malicen ... Lång är däremot inte väntetiden när man skall ringa i Canada. Ett telefonsamtal från Montreal i öster tvärsöver hela kontinenten till Vancouver i väster går direkt. Och då är det i alla fall nära 500 mil mellan de båda städerna eller lika långt som från Stockholm eller en god bit ner i Afrika!

TSC-försäljaren Mr P McGrath demonstrerar en privatväxel för en kund i utställningslokalen i Montreal.

— Canadas framskjutna plats i telefonstatistiken måste delvis tillskrivas de stora avstånden, som telefonen bidrar till att överbrygga, framhåller dir. Kühn vidare. Canada är stort — mer än 20 gånger så stort som Sverige. Och skillnaden mellan Lappland och Skåne är ett intet jämfört med de stora klimatiska olikheterna, som råder i Canada. Här finns alla klimattyper företrädda från rent arktiskt i norr till nästan subtropiskt i söder — de stora städerna Montreal och Toronto ligger på ungefär samma breddgrad som Rivieran. Som ett litet bevis på kontrasterna kan jag nämna att det i söder finns tobak-, persike- och vinodlingar medan det i norr är så kallt att bensinen fryser och en blåslampa slocknar.

Nytt sätt att tjäna pengar

— Av landets näringsgrenar behöver jag kanske inte orda så mycket om jordbruket, det canadensiska vetet är ju världsberömt, fortsätter dir. Kühn. Inte heller om trä- och pappersmasse-

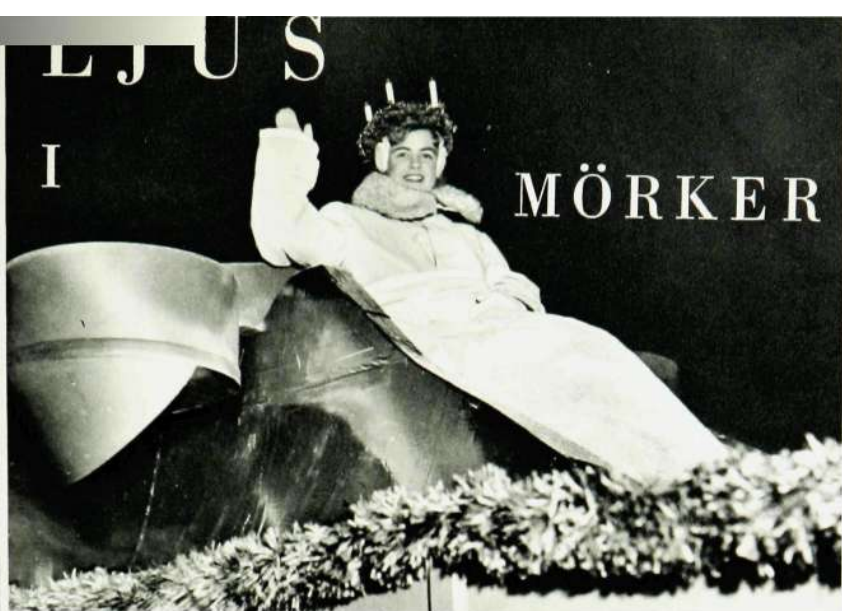
Konferens på huvudkontoret i Montreal mellan fr. v. ekonomichef L G Peskett, tekniske chefen J Edbrooke, direktör Erich Kühn och försäljningschef H C Emery.

industrin, som ju är en svår medtävlare till Sverige om den nord- och sydamerikanska marknaden. Däremot skulle jag kanske kunna nämna något om gruvindustrin, som snabbt växer upp till en verklig storindustri. Canada har praktiskt taget allt: kol, olja, guld, koppar, järn, mangan, zink, nickel osv. — den i dessa dagar så eftertraktade uran inte att förglömma. Förr talades det om guldrush, i dag kan man med fog tala om uranrush i Canada. Och den betalar sig t. o. m. bättre. »Alla människor» letar efter uran — det förekommer t. o. m. ofta att folk använder sina semester för att jaga den åtråvärda »varan». De stora varuhusen är inte heller sena att göra reklam för den nya »hobbyn» — det är inte alls ovanligt att se skyltfönster med geigermätare för amatörbehov. En och annan lycköskare får också en fullträff. Jag hörde nyligen talas om en flygare, som norr om Montreal kom ur kursen för att kompassen bara snurrade och snurrade. Han misstänkte att det var uranium, som gav utslaget, lade platsen på minnet och hyrde några dagar senare ett plan för att närmare undersöka förhållandet. Och det gav resultat skall jag säga. Flygaren fick en uraninmutning, som han sedan sålde för 2 miljoner dollar. Så den flygaren behöver nog inte göra så mycket mera under sin livstid.

Hård inhemsk konkurrens

— Riktigt så lugnt och skönt har vi det inte på TSC, bekänner dir. Kühn. Ty om jag till sist får återvända till det canadensiska näringslivet bör också sägas att verkstadsindustrin och framförallt den elektrotekniska industrin, som har sina centra i Montreal och Toronto, är högt utvecklad. Därmed följer också att vi har många inhemska konkurrenter när vi i vårt arbete söker föra ut namnet Ericsson på den canadensiska marknaden.

**LJUS
I
MÖRKER**

Dagarna har vid det här laget hunnit bli så långa och ljusa att ingen riktigt tänker på att vi nyss kämpat oss igenom en lång och mörk höst, som emellertid också den har sina ljuspunkter. En av dem är Lucia, som firats koncernen runt, i de flesta fall på traditionellt sätt men också med ett och annat nytt inslag i ritualen.

En kortege genom några av Stockholms söderförorter på luciadagens kväll var sålunda Huvudfabrikens stora nyhet i luciafirandet för året. Lucia själv, Inger Hansson, Iv, som övertygande vann omröstningen bland 11 kandidater, tronade i en jättetelefon, tärnorna var grupperade i en annan festligt dekorerad vagn, i tåget återfanns jultomten och Judas med pung och i spetsen för kortegen åkte LME-orkestern, som spelade för i decemberkylan huttrande men hurrande åskådare längs kortegevägen från HF genom Midsommarkransen, Hägersten, Västberga, Västertorp, Mälarhöjden, Aspudden och åter till fabriken.

I dess matsalar följde senare på kvällen ett blandat program för inte mindre än ca 2000 inbjudna ungdomar från omkringliggande skolor med före LM:aren Åke Starck som konferencier. Verkstadschefen överingenjör Stig Jacobsson hälsade välkommen, Lucia med tärnor presenterades, Inez Nilsson medverkade med uppläsning och Midsommarkransens husmoderskör med sång innan man gick över till den lättare delen av programmet, som satte tak- och väggkonstruktioner på hårda prov. Men så var det också Tuxedo Brass Band, Sonja Sjöbeck och ungdomsidolen Cacka Israelsson, som serverade underhållningen.

Luciafirandet på morgonen gick där-
emot i den traditionella stilen. Lucia

och tärnor tågade runt i de av morgonpigga och kaffetörstiga LM:are överfyllda matsalarna. Fritidskommitténs ordförande Karl Karlsson överlämnade luciasmycket till 1955 års Lucia, Inez Nilsson deklamerade och husmoderskören sjöng.

Huruledes SRA firade Lucia

Som numera alla företag med självaktning har även SRA haft sin Lucia-tävling. Omröstningen visade att Mona Rudhagen på F1 blev vald och då den riktiga Lucia-morgonen randades, skred hon med sina tärnor genom de olika avdelningarna. Samma kväll hölls en fest på S:t Görans Ungdomsgård och om den låter vi en av deltagarna, fröken *Gunny Fristam* på Fki, berätta:

»Festen skulle börja kl. 19. Vi, mina kamrater och jag, kom dit en timme senare och då hade den som alla andra fina fester ännu inte börjat. Men massor av folk hade kommit och satt bänkade vid långa dukade bord i stora salen.

Så klev hr Nils Lundberg, Vp, upp på scenen och hälsade oss välkommen

och sade att Lucia snart skulle komma. Ljusen släcktes, sorlet tystnade, Lucia-sången hördes, och in genom dörrarna skred Lucia och hennes tärnor. Det var så stämmingsfullt, alla flickorna hade ljus i händerna, och Lucia hade naturligtvis krona på sin hjässa. Hon var väldigt söt, hon såg precis ut som man tycker en riktig Lucia ska se ut, och vi var alla lite stolta över henne.

Upp på scenen kom nu direktör Hugo Blomberg och höll ett litet tal till Lucia. Sedan tog han fram ett halssmycke och fäste det kring hennes hals och kysste henne på kinden. Mycket förtjusande! Så togs Lucia-sången upp igen och Lucia och hennes tärnor skred långsamt ut ur salen.»

Under en paus i dansen, som avslutade kvällen, utdelades priser från en del idrottstävlingar. Bl. a. var SRA:s duktiga kvinnliga handbollslag uppe på scenen och blev avtackat och avhurrat. Så förekom också dragning på en radioapparat. Det var Lucia själv, som fick dra vinstlotten. Men vinnaren var visst inte där — i varje fall kom han (eller hon) inte upp för att hämta den.

Två lucior i Huddinge

Luciafirandet vid Huddingefabriken ägde rum i företagets matsal den 14 december, alltså dagen efter den riktiga Lucia-dagen. Detta till stor fördel för alla dem, som tvekade mellan att fira Lucia i familjen och i arbetskamraternas krets. Mona Andersen, som korats till 1955 års Lucia vid

(Forts. på sid. 15.)

LUCIABILDERNA

visar i övre raden fr. v. luciorna Mona Rudhagen från SRA, Inger Hansson från HF på sin tron i form av en jättetelefon och Elin Eriksson vid Söderhamnsfabriken. Och här, intill ses Huddingefabrikens "reservlucia" Erik "Svarten" Dahlgren med sin lilla stjärngosse Valdemar Isaksson.

Konstnären Helmer MasOlle har på uppdrag av Telefonaktiebolaget L M Ericsson utfört ett porträtt av generaldirektör Waldemar Borgquist, som var ordförande i bolagets styrelse 1933—1952. Målningen avtäcktes nyligen av nuvarande styrelseordföranden, bankdirektör Marcus Wallenberg vid en ceremoni i bolagets direktionensvåning i närvaro av bl.a. generaldirektör Borgquist med maka, konstnär MasOlle och medlemmar av styrelsen och bolagsledningen. Konstverket, vid vilket den porträtterade själv står på bilden ovan, har fått sin plats i VD:s sammanträdesrum.

Vid en internationell mässa i Indonesiens huvudstad Djakarta deltog L M Ericsson med en monter där det stora dragplåstret var en hemtelefon, till vilken LME:s telefonsvarare var inkopplad. Hela dagarna så länge utställningen var öppen köade folk kring apparaten för att få lyssna till telefonsvararen, som gjorde LM-reklam på indonesiska. Sex veckor i ett sträck utan översyn gick telefonsvararen, som på bilden i.v. avlyssnas av en liten indonesiska på utställningsbesök tillsammans med mamma, pappa och lillebror.

Föräldradag i L M Ericssons experimentskola

Som påbröd till Rifatjänstemännens julmiddag den 21 december bjöd revyförfattare Folke Ljungberg på föräldradag i L M Ericssons experimentskola för vanartiga kondensatorstillverkare. Skolan arbetar under mottot »Riskera Inte Fars Ansikte förkortat R.I.F.A» påpekade lärarinnan, vars roll spelades med stor inlevelse av Inga Lamkert. Hon måste dock tillstå, att pappa LM trots allt fått en del otäcka utslag i ansiktet — utslag som efterlämnat ett flertal fula ärr . . . K . . . K. Elever i skolan var Thyra Cassbro, Gustav Wall, Wille Karlsson och författaren. Han hade även en bejublade entré som miss Rifa, som inte kunde göra motstånd men som med viss stolthet räknade sig till pappa LM:s avdragsgilla krokar. Revyns primadonna Marianne Jonsson fångade genast publiken med en trevlig entrévisa. Väl övad och med en sminkning, som enbart den var en sevärdhet, gick ensemblen sedan till aktion i det ena slagkraftiga numret efter det andra, som utlöste våldsamma skrattsalvor.

Stämningen i salongen blev högre och högre till dess att det hela exploderade i en grotesk herrbalett.

Den goda stämningen på ömse sidor om rampen får ses mot bakgrund av att man just lämnat middagsbordet, där ingenjör Erik Sandgren hade hälsat välkommen. Under middagen talade Rifa-kvinnan och Rifa-mannen för varandra och direktör Torsten Skytt avtackades och tackade själv för det år som gått.

Julmiddagen avslutades till tonerna av Engströms trio, som var lika villiga att spela som de ungdomliga gästerna att dansa. Se — *det* var en riktig julmiddag, skulle H C Andersen ha sagt.

MISS RIFA

Telenytt på frimärken

Ett par filatelistiska nyheter på teleområdet har vi att rapportera. Den första är en serie frimärken som postverket i Finland släppte ut den 10 december förra året med anledning av Post- och telegrafverkets 100-årsjubileum. Valörerna är tre — 10, 15 och 25 mark — och motiven visar en radiomast, telegrafverkets förste chef Otto Nyberg och en telegraflinje genom ett snöhöljt landskap.

För att hedra Internationella telekommunikationsunionen (ITU), som har sitt säte i Bern, utgav FN den 17 februari ett nytt frimärke i 3 och 8 cents valörer. Det visar FN:s emblem och en rad telesymboler samt namnet Föränta Nationerna på franska, engelska, spanska, ryska och kinesiska.

Bilden visar den finska jubileumsserien med förstadsstämpel den 10 december 1955. Härintill det nya FN-frimärket, som utgavs den 17 februari.

För ökning av trivseln i arbetet har man på ett stort trivselsmöte i Grönköping beslutat kräva att chefer och andra personer med s. k. pondus skall förbjudas tillträde till arbetsplatserna.

(Grönköpings Veckoblad)

Samarbetet på arbetsmarknaden

Genèveskolan är det gängse namnet på en skola, som egentligen heter Nordiska folkhögskolan i Genève. Skolformen är upplagd ungefär som vid våra svenska folkhögskolor. Den står öppen för män och kvinnor i åldern 21 till 40 år från Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

1955 års kurs inleddes på Handelsstandens Högskole i Danmark med genomgång av Förenta Nationernas organ och arbetsområden och flyttade efter ett par veckor till Genève, där deltagarna fick kontakt med Internationella arbetskonferensens 38:e session och även med Internationella arbetsbyråns verksamhet. Där pågick studierna ungefär en månad, varefter deltagarna reste till Paris för att först studera Unesco:s verksamhet och sedan flytta till Brantinginstitutet, Château de la Brévière, som ligger ca 8 mil norr om Paris.

Läget på arbetsmarknaden

Kursens utan tvivel intressantaste avsnitt var kontakten med olika FN-organ under Genève-tiden och då främst Internationella arbetskonferensen, vilken är sammansatt av en trepartsrepresentation, bestående av regering-, arbetsgivare- och arbetare-representanter från de olika medlemsstaterna. Konferensens viktigaste fråga var generaldirektör David A Morse's rapport, som i huvudsak behandlade förhållandet mellan arbetsmarknadens parter.

Ofta har det sagts att vi befinner oss på tröskeln till en ny industriell revolution. Atomenergin och de möjligheter, som erbjuds att skaffa obegränsade kraftresurser har öppnat dörrarna till nya produktionsmöjligheter, framhålls det i rapporten.

Hälften av arbetarbefolkningen i USA är nu sysselsatt med produktion och distribution av varor, som var fullständigt okända för 50 år sedan. Om 25 år kommer i sin tur hälften av arbetarna att producera och distribuera varor, som vi inte känner till idag. Den kemiska industrins kolossala uppsving är något av det mest dramatiska inom vår tids industriella utveckling, vilket betyder att vårt beroende av vissa material, som trä, läder och vanliga fibermaterial praktiskt taget upphör. Istället kommer helt nya material. Utvecklingen har fört med sig att många av de gamla hantverken har förlorat i betydelse och anseende och att andra vuxit upp i deras ställe. Nya chanser erbjuder sig för en lång rad specialarbetare, både på verkstäder och kontor. Särskilt tekniker och ingenjörer av olika slag, har fått nya uppgifter och det skapas dag för dag nya arbeten i många olika grenar av industrin.

Skolundervisningen och yrkesutbildningen har visat sig ha ett direkt positivt inflytande på industrisamhällets utveckling. Ungdomens utbildning kan därför sägas vara en av nycklarna till industrialiseringens framtid. De unga som idag går ut i förvärvslivet har i allmänhet bättre skolunderbyggnad och bättre fackkunskaper

OLLE SVENSSON

på Vt 19 vid Huvudfabriken har som Metallstipendiat och med hjälp av LM:s företagsnämndsstipendium bevistat en kurs på Nordiska folkhögskolan i Genève. Han berättar i denna artikel om ett avsnitt av kursen.

än tidigare generationer. Men å andra sidan måste man också komma ihåg, att de ungdomar, som idag träder in i industriproduktionen konfronteras med nya och mer komplicerade förhållanden. Bland problemen, som de får möta är svårigheten att själva bedöma vad det är för ett slags arbete, som de kastar sig in i och i vad mån de är lämpliga eller tillräckligt och riktigt förberedda för det. Det är och förblir dock den väl organiserade och nationellt utbyggda yrkesutbildningen, som ger ungdomen de största möjligheterna både att anpassa sig efter kraven inom olika arbeten och att välja ett yrke, som ger både trivsel och framgång.

Man frågar sig emellertid om ungdomen själv inser betydelsen av en grundlig utbildning för framtiden. Visserligen ökar antalet yrkesskolor och därmed även antalet elever, men trots allt ser man tecken på en oro-väckande likgiltighet inför dessa synnerligen viktiga frågor.

Bra förtjänst utan läroår

I många länder betalas höga löner även själv utan yrkesutbildning och detta drar ungdomen till sig. De lämnar skolbänken så tidigt som möjligt och bryr sig inte om att offra ytterligare tid på att lära, eftersom de kan förtjäna bra ändå. En annan svårighet är den dragningskraft som kontorsarbeten tycks utöva på ungdomar av alla kategorier. Man vill hellre bli kontorist än yrkesarbetare, oberoende av framtidsmöjligheter och lön.

Fackföreningsrörelsen har vuxit sig allt starkare i alla de högt industrialiserade länderna. Det finns visserligen fortfarande enstaka områden

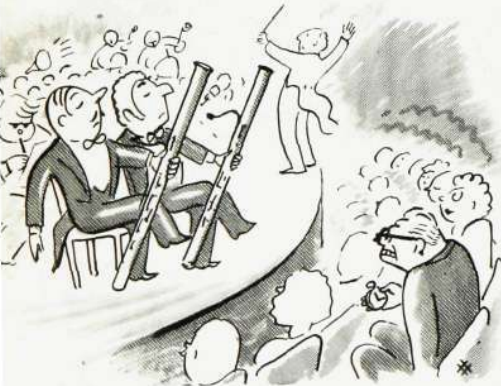
Ingenjör Planertz på symfonikonsert

En amerikansk tidskrift återger följande rapport, som uppges vara författad av en arbetsstudieman efter bevisande av en symfonikonsert:

Under avsevärda tidsperioder hade de fyra oboisterna ingenting att göra. Antalet bör därför nedbringas och uppgifterna fördelas mera jämnt över hela konserten för att undvika toppbelastningar.

Samtliga tjugio violinerna spelade identiskt samma noter. Detta förefaller vara onödigt dubbelarbete. Stråksektionen bör nedskäras drastiskt. Om större ljudvolym erfordras, kan detta uppnås med hjälp av elektronförstärkare. En stor arbetsinsats åtgick till att spela 32-delstakter. Detta förefaller vara en onödig finess. Härmed förordas att alla noter upprundas till närmaste 16-del. Om så sker, kan elever och annan lägre kvalificerad arbetskraft anlitas i ökad utsträckning.

Upprepning av vissa musikaliska passager tycks förekomma i alltför stor utsträckning. Partituren bör överarbetas och radikalt nedskäras. Intet nyttigt syfte fylls genom att mässingsinstrumenten upprepar en passage som redan avklarats av stråkarna. Om alla överflödiga passager slopas, kan det beräknas att hela konserten i stället för på två timmar kan klaras av på tjugio minuter, och ingen paus skulle erfordras.

Arbetsmetoderna präglas nästan överlag av traditionellt tänkande och har inte moderniserats på århundraden. Här skulle ytterligare studium kunna leda till många förbättringar. Pianisten utförde visserligen huvuddelen av sitt arbete inte endast med båda händerna, utan använde också bägge fötterna till att sköta pedalerna. Emellertid hade han onödigt långt till vissa tangenter, och en omarbetning av kla-

Ivar Rodhin från Söderhamnsfabriken och Sven Erik Nilsson från Karlskronafabriken var två av kursdeltagarna. Mannen i mitten som gömmer sig bakom pressen är kursinstruktören Harry Stafström, Brommaverkstaden.

Brommakurs för uppsättare

En sex veckor lång uppsättarkurs enligt en ny utbildningsmetod, den s. k. Berenschot-metoden, avslutades strax före jul vid Brommaverkstaden. Kursen, som är den första i sitt slag inom koncernen, har lagts upp av Ekonomisk företagsledning medan L M Ericsson svarat för de rent praktiska arrangemangen. Premiärkursen samlade fem deltagare, därav två från SÖ och en från vardera HF, KA och BA/V. Den kommer enligt SpkC, ing. *Sten Tiberg*, närmast ansvarig för verk-

viaturen så att samtliga tangenter kommer inom normalt räckhåll skulle sannolikt vara till nytta. I många andra fall använde arbetskraften ena handen till att hålla instrumentet, medan användandet av en griparm skulle gjort den lediga handen disponibel för annat arbete.

Onödig ansträngning erfordrades emellanåt av de musiker som hanterade blåsinstrument. En luftkompressor bör kunna leverera nog för samtliga instrument, om man ginge mera systematiskt till väga.

Användandet av nedsliten utrustning är en annan fråga som torde få ytterligare utredning, eftersom det i programmet uppgavs att förste violinistens instrument redan var flera hundra år gammalt. Hade normala avskrivningsprinciper tillämpats, skulle detta instruments värde varit nedbragt till noll, och förvärv av modernare apparatur kunde sannolikt komma i fråga.

Samheten från LME:s sida, att inom den närmaste tiden följas av ytterligare en kurs. Också denna, som skall gå helt i LME:s regi, förläggas till Brommaverkstaden.

Berenschot-metoden användes i första hand för att förkorta den normala upplärningstiden för yrkes- och tempoarbetare. Systemet, som utarbetats i Holland och senare introducerats i bl. a. England, Skandinavien, USA och Australien infördes i Sverige 1950 och tillämpas hos oss inom bl. a. textilindustrin, mekaniska och elektromekaniska industrin samt byggnadsbranschen.

Detaljansly av arbetet

Träning enligt Berenschot-metoden bedrivs i form av kurser, som i sin tur bygger på en noggrann detaljansly av det arbete, som utbildningen gäller: vad man skall kunna, vilka kvalitetsfordringar som ställs på arbetet o. s. v. Genom intervjuer med arbetsledare, skickliga yrkesarbetare och andra personer som kan ha synpunkter på produktionen och dess metoder får man reda på de problem som finns och hur de kan bemästras.

Sådana intervjuer för den nu aktuella kursen — man måste komma ihåg att varje kurs läggs upp med hänsyn till de arbetsförhållanden kursdeltagarna senare kommer att få — gjordes i höstas med ett 30-tal personer av ing. *Eje Forsslund* från Ekonomisk företagsledning och ing. *Göte Westbom*, Vvr,

vilka sedan också bearbetat det insamlade materialet och lagt upp kursplanen. Ing Westbom har vidare stått för den teoretiska undervisningen — ritningsläsning, yrkesräkning, arbetarskydd m. m. — medan arbetsstudie- man *Harry Stafström*, tidigare pressare och uppsättare vid Brommaverkstaden, tjänstgjort som instruktör för den praktiska utbildningen. Denna har bestått av uppsättningar i pressar av olika slag, praktisk maskinkänedom etc.

Hur har då kursdeltagarna gillat den här nymodigheten? Vi frågar hrr *Ivar Rodhin*, SÖ, som sedan kursen avslutats hunnit bli förman på Vt 63, och *Sven Erik Nilsson*, KA, som bägge anser sig ha haft stor nytta av den koncentrerade utbildningen.

— Både den praktiska och teoretiska delen av kursen har varit förnuftigt upplagd och våra lärare mycket bra, tycker Rodhin och får medhåll av Nilsson, som hade sina dubier om en sådan här kurs innan han kom upp till Brommaverkstaden.

— Men den var bättre än väntat. Speciellt har jag gillat den stora omväxlingen under de sex veckorna. Praktisk och teori, praktiska veckoprover och skrivningar har avlöst varandra i lagom blandning, vilket gjort att kursveckorna aldrig hunnit bli långtråkiga och enahanda utan intressanta hela tiden.

Ljus i mörker

(Forts. från sid. 9)

fabriken sjöng tillsammans med fyra tärnor de traditionsenliga sångerna. Efter kaffet bjöds de närvarande på en musikalisk underhållning med sång av fru Maj-Britt Lis och musik av herr Spartan och Laas. Ett annat uppskattat inslag vid morgonträffen var när »Lucia» nr 2, Erik »Svarten» Dahlgren, gjorde entré tillsammans med sin stjärngosse Valdemar Isaksson och sjöng När ljusen skall tändas därhemma.

Lucia i Söderhamn

På traditionellt sätt har Lucia firats vid Söderhamnsfabriken. Efter musik av hr Bert Jägeving, Vt 67, och fröken Greta Jonsson, Vt 64, tågade lucian Elin Eriksson med sina fyra tärnor in i den av morgonpigga söderhamnare fullsatta matsalen, varefter fabriken egen manskör sjöng »Stilla natt». Disponent John Ericsson talade och överlämnade blommor till Lucia med tärnor. Vidare sjöng hr Harald Risberg, Vt 64, ett par solosånger. Slutligen bjöds luciafirarna på kaffe med lussekatter.

Titta vi flyttar!

Sieverts Kabelverk har traditionsenligt firat julfester för tjänstemän och medaljörer. Vid båda festerna framfördes i SKV-revyn nedanstående kuplett av herrar Stig Tydal, Ola Pärson och Lennart Trygg (den sistnämnde har för övrigt också gjort illustrationen). Texten är författad av ing. Nils

Lind. Bakgrunden till kupletten är att Sieverts har börjat bli trångbodda i Sundbyberg. Fördenskull har firman köpt en lacktrådsfabrik i Öregrund. Vidare har en fabrik inköpts i Alingsås, och dit skall avd. 44 (som tillverkar kabelmuffar m. m.) flytta.

Mel.: Titta det snöar:

Sen går det några dagar och jag sitter
ännu här
sitter här och svär, och tänderna jag
skär
och tänker så fundersamt på min fru,
som jobbar där
och undrar var i fridens namn hon
finns nu.
Sen löser jag problemet snabbt, ja
lösningen den nås:
dom for till Alingsås, så var det ju
gunås
på vandrande zigenare nu Sieverts-
folket brås,
om förtifyran alltihop jag minns nu:

— Dom åkte rätt, dom åkte fel,
dom åkte lätt, dom åkte väl,
dom åkte hit, dom åkte dit
dom åkte så bra så bra sååå.
Och vi flyttar upp i Sverige, ner i
Sverige
bort i Sverige, fort i Sverige
hit i Sverige, dit i Sverige
kallat vad Ni vill!

Titta vi flyttar, titta vi flyttar,
flyttar på svarvar, trampar och larvar,
dagarna ilar, bilarna kilar
fram och tillbaka, bakåt och framåt
hoppa och smäller, tutar och skäller.
Malmöfil'jalen flyttar till Sundsvall,
Sundsvallsfil'jalen flyttar till Malmö,
Mullsjö och Peking, skåning och
bleking.

Var gör vi kablar? Frågorna haglar!
Var gör vi trummor? Tierp och Trosal!
Flyttningsbolagen tiderna rosa.
Var är förtifyran?! Titta på
vinden!
leta i källarn, leta på gården!
Finner den inte, jäklar anamma
varg med detsamma!
Den är ju väck, väck, väck.

Ah ah ah ah ah ah, du milde vicket
mackel mackel mackel-
mackemackelmackel.

Allting blir svart, svart, svart.
Ah ah ah ah ah ah, du milde vicket
slag!

När tiden den var yngre och G Olsson
direktör
kom vi ej utanför vår hemstads hank
och stör,
men nu skall var och en av oss bli
rese-ingenjör
nu ska vi alla flytta ut på vischan.
När Westlings gossar nuförtiden
lacktråd göra vill
då räcker det ej till att stå i Sumpen
still
nu far dom ut till Öregrund med tåg
och attmobill
Nu får vi alla resa liksom Kristian.¹

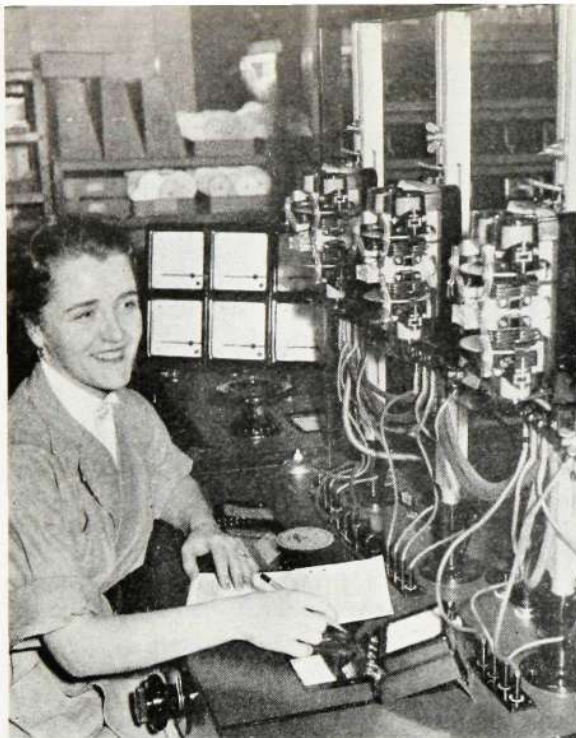
Vi åker rätt, vi åker fel
vi åker lätt, vi åker väl
vi åker hit, vi åker dit,
vi åker så bra så bra sååå.
Och vi flyttar upp i Sverige, ner i
Sverige
bort i Sverige, fort i Sverige
hit i Sverige, dit i Sverige
kallat vad Ni vill!

Titta vi flyttar, titta vi flyttar,
flyttar på svarvar, trampar och larvar,
dagarna ilar, bilarna kilar
fram och tillbaka, bakåt och framåt
hoppa och smäller, tutar och skäller.
Malmöfil'jalen flyttar till Sundsvall,
Sundsvallsfil'jalen flyttar till Malmö,
Mullsjö och Peking, skåning och
bleking.

Var gör vi kablar? Frågorna haglar!
Var gör vi trummor? Tierp och Trosal!
Flyttningsbolagen tiderna rosa.
Var är förtifyran?! Titta på
vinden!

leta i källarn, leta på gården!
Finner den inte, jäklar anamma
varg med detsamma!
Den är ju väck, väck, väck.
Ah ah ah ah ah ah, du milde vicket
mackel mackel mackel-
mackemackelmackel.

¹ Syftar på Sieverts försäljningsingenjör Sven Christiansson, en herre som till följd av sitt yrke reser mycket.

Fru Ragnhild Johansson sysselsatt med justering av Ermis nya trefasmätare.

Ermi

släpper ut mätarnyheter och ökar sin tillverkning

Då AB Ermis föregångare L. M. Ericssons Mätinstrument AB under de senaste åren lämnade mindre tillfredsställande resultat var det nödvändigt att vidta vissa åtgärder för att få rörelsen mera lönande, yttrade styrelseordföranden i det nya bolaget, direktör *Sven T. Åberg* bl. a. vid det samkväm till vilket AB Ermi på trettondagsaftonen hade inbjudit sin personal och där disponent *Adolf W. Drougge* framförde bolagets tack till personalen för det gångna året.

— En logisk följd, fortsatte dir. Åberg var beslutet att tillverkningen av mätinstrument till största delen skulle nedläggas men att elmätartillverkningen skulle fortsättas av ett bolag med det nya namnet Aktiebolaget Ermi, som också tills vidare skulle ha hand om instrumenttillverkningen under avvecklingstiden. En viss del av instrumenttillverkningen bibehålles emellertid — det gäller bl. a. instrument för flygplan — och sköts av den nya Brommaavdelningen med beteckningen BA/A.

40 års mätartillverkning

— Instrumenttillverkningen, som gynnades av avspärrningen under krigsåren, var inte så starkt knuten till koncernens övriga tillverkning. Den kommer också under innevarande år att helt skiljas från AB Ermi. I motsats till instrumenttillverkningen passar däremot produktionen av elmätare, som har 40-åriga traditioner hos LME, väl ihop med koncernens övriga tillverkningsprogram, förklarade dir. Åberg, som avslutningsvis framhöll att de rykten, som då och då dykt upp om att även elmätartillverkningen skulle avvecklas, saknar all grund.

Det finns tvärtom goda förutsättningar för ett gott resultat av tillverkningen, som kommer att bedrivas i om möjligt större omfattning än tidigare.

Nyheter på mätarfronten

Som exempel på resultaten av det fortlöpande utvecklingsarbetet i Ermis egna laboratorier och utnyttjandet av moderföretagets forskningsresultat, kan nämnas ett par nyheter, som nyligen kommit i marknaden.

Den ena är en ny förbättrad trefasmätare, som är överbelastbar så att den mer än väl klarar de säkringar som kommer till användning. Isolationsfastheten är också förbättrad. Räkneverken har sifferrullar av plast och axlar av finpolerat rostfritt stål, vilket gör att friktionen kunnat nedbringas till i runt tal hälften jämfört med hittillsvarande räkneverk med tenndrummor. Plasträkneverken är också 40 % lättare men ändå så robusta, att de tål de skakningar, som en mätare kan bli utsatt för.

Den andra nyheten är en felindikator för trefasmätare, som gör det möjligt att utan ingrepp eller omkopplingar snabbt konstatera om spänningsspolarerna är hela och strömförande. Avbrott i dessa spolar är annars ett förödigt fel, som i många fall inte kan upptäckas förrän vid mätarens renoivering.

Ermi-man på mätarkonferens

Inom den internationella organisationen IEC — International Electrotechnical Commission — pågår en ständig översyn av rekommendationerna för olika elektrotekniska produkter så att de överensstämmer med teknikens

ståndpunkt. Efter flera års förberedande arbete hade delegater från 15 länder sammankallats till ett fyradagarsmöte i Budapest i slutet av förra året för att där diskutera förslag till nya rekommendationer dels för elmätare, dels för elektriska mätinstrument. Den första gruppen, i vilken ingick bl. a. ing. *S. E. Lindberg*, teknisk chef på Ermi, hade samlat 30 delegater från bl. a. Italien, Ungern, Frankrike, England och Sovjet.

— Något slutgiltigt resultat kunde inte uppnås, omtalar ing. Lindberg för KONTAKTEN, utan det uppdrogs åt en expert- och redaktionskommitté att inkomma med nya förslag under första hälften av 1956. Trots det till synes klena resultatet var det intressant att diskutera problemen med kolleger från hela Europa och därigenom komma underfund med deras önskemål och inställning till hur mätare skall vara utförda.

— En kväll hade ungerska elektroingenjörssällskapet inbjudit mötesdeltagarna till ett samkväm och det var roligt att uppleva hur respekterade och uppskattade vi svenskar är när det gäller tekniska framsteg. Några ingenjörer hade med stort intresse studerat våra anläggningar för kraftöverföring från Norrland söderöver och likströmsöverföringen till Gotland. Även L. M. Ericssons koordinatväljare nämndes med respekt som ett exempel på Sveriges höga tekniska standard.

— Som omväxling i kommittéarbetet hade bl. a. inlagts ett besök på ett ungerskt företag för tillverkning av elmätare och besöket där stärkte min uppfattning att våra fabriktionsmetoder är ändamålsenliga och att vi borde kunna stå oss i konkurrensen trots våra högre lönekostnader.

Pensionsfrågan

(Forts. från sid. 6)

lets». Därigenom skulle alla som vid starten är 48 år eller yngre få pension som om de betalat premie i 48 år. Den s. k. uttagningskvoten, dvs. den procentsats som varje år skall fastställas och som anger hur stor del av sin inkomst alla skall betala i premie under året, har föreslagits växa från 2,5 % år 1958 till 8 % år 1980. Efter den tidpunkten skulle enligt förslaget pensionsförsäkringen ha nått full omfattning.

Under en övergångstid skulle något större premier tas ut än vad som krävs för täckande av pensionskostnaderna. Förräntningen av den så skapade fonden skulle längre fram, då åldersfördelningen inom befolkningen blir mera ogynnsam, utnyttjas på så sätt att räntan jämte premierna täcker försäkringens utgifter. Beroende på olika antaganden beträffande medelinkomstens utveckling beräknas fonden år 1980 vara uppe i mellan 13 och 18 miljarder kronor.

Alternativ till förslaget

När det gäller att lösa ett så omfattande problem som att ordna pensionsförhållandena för alla inkomsttagare, är det fullt naturligt att meningarna är delade om vad som är den bästa lösningen.

I reservationer till förslaget om allmän pensionsförsäkring har flera av utredningens ledamöter föreslagit väsentligt annorlunda lösningar av pensionsproblemet. Man vänder sig framför allt mot det olämpliga i att de stora befolkningsgrupper, som redan ordnat likvärdiga eller rent av förmånligare pensioner, skall tvingas in i en allmän försäkring. Samordningen av de existerande pensionsordningarna med den föreslagna allmänna försäkringen skulle komma att erbjuda svårösta problem (jfr motsvarande problem vid den allmänna sjukförsäkringen).

Ett alternativ till den föreslagna försäkringen är en successiv utbyggnad av vår nuvarande folkpension och sjukförsäkring. Man skulle då kunna lättare anpassa sig till den framtida ekonomiska utvecklingen i vårt land.

Arbetsgivarnas förslag

Ett annat alternativ erbjöd Svenska Arbetsgivareföreningen i ett betänkande om arbetarpensionering, som framlades 1954. Detta förslag går ut på att näringslivet skulle lösa pensionsfrågan för de anställda genom ett ramavtal mellan SAF och LO, alltså efter förhandlingar mellan de berörda parterna liksom fallet är beträffande t. ex. löner.

Den pensionsrätt man förvärvat genom anställning hos en arbetsgivare,

som anslutit sig till pensionssystemet, skall vara oantastbar, i likhet med vad som gäller vid t. ex. SPP-pensionering. Lämnar man sin anställning så behåller man alltså ändå sin pensionsrätt. För att säkerställa pensionsutfästelserna föreslås att avsättning till premiereserv äger rum, liksom i livförsäkringsbolag. Medlen skall emellertid utlånas direkt till de anslutna företagen och på så sätt utan dröjsmål kunna utnyttjas för investeringsändamål. Detta är med tanke på de fonderade medlens storlek (mångmiljardbelopp!) en mycket väsentlig sak för att möjliggöra produktionsökning i landet.

Även i detta pensionsförslag ingår övergångsbestämmelser, som syftar till att säkerställa pensioner för sådana personer, som har relativt kort tid kvar till pensionsåldern.

Hur är det hos LME?

— Hos oss i L M Ericsson liksom de flesta industriföretag är pensionsfrågan något olika ordnad för arbetare och tjänstemän, förklarar personalchef Nils Svensson. Enligt de normer som tillämpas för bolagets arbetare och deras anhöriga gäller, att de kan få understöd på ålderdomen, vid förtidig arbetsoförmåga och vid dödsfall. Dessa belopp utbetalas direkt från bolaget utan kostnad för arbetaren. För tjänstemännens del är pensionsfrågan ordnad dels genom försäkring i SPP och dels genom utfästelser direkt från bolaget. Förmånerna består av ålders- och sjukpension, familjepension samt mindre engångsbelopp vid pensionsfall. Tjänstemännen betalar normalt 8 % av lönen (kvinnor 6 %) till pensioneringen och bolaget maximalt dubbelt så mycket. För de delar av pensionen som ligger i företagets stiftelser betalar tjänstemännen ingen avgift.

Om almanackstryck:

— Lustigt! Tre och en halv miljon i upplaga och inte någon enda som anmärkt!
(Stilprovet)

SRA-personalen på nyårssamling

Traditionsenligt samlades SRA:s personal på nyårsafton omedelbart efter arbetstidens slut för att önska varandra ett gott nytt år. Lokal var denna gång det nyinredda garaget i Industriegatan 3, som dekorerats på för tillfället lämpligt sätt.

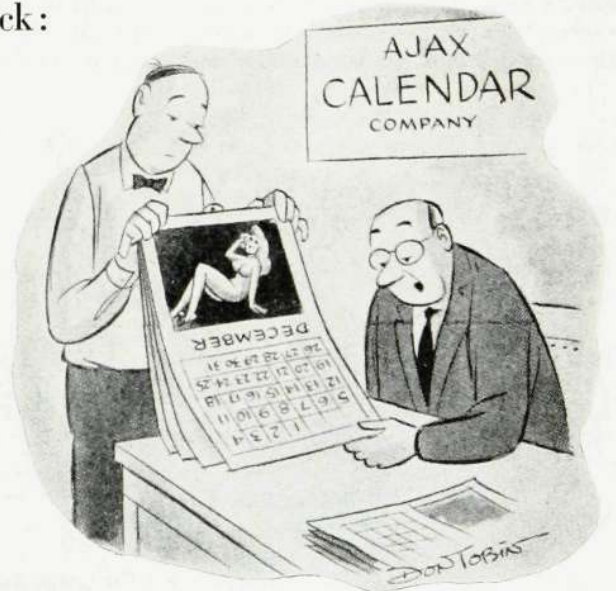
En sångkör under hr F Johnssons (EbC) ledning sjöng några julsånger, varefter dir Hugo Blomberg höll ett kort anförande, som innehöll såväl en tillbakablick på det gamla året som en del framtidsperspektiv. Arbetstillgången har under det gångna året varit god, framhöll dir Blomberg, och glädjande nog har vi kunnat skapa en orderstock som torde ge oss alla full sysselsättning under 1956 och en bra bit in på 1957.

Efter ytterligare några ord om det aktuella läget övergick dir Blomberg till att tala om nybygget och förklarade att om allt går planenligt torde inflyttningen kunna påbörjas vid nästa halvårsskifte. Till den nya byggnaden flyttas alla kontor utom verkstadens.

Dir Blomberg uttalade därefter ett tack till personalen, som i åtskilliga fall under svåra förhållanden utfört ett mycket gott arbete under 1955 och utbringade ett fyrfaldigt leve för det nya året.

Som avslutning överlämnades till hr Sven Carlsson Vt 01 — den av årets förslagsställare som i dragningen gynnats av fru Fortuna med vinstlotten — en Radiola-apparat och även han ägnades ett fyrfaldigt leve.

Stig v. Melsted

Idrott på jobbet

— populär form att finna formen

När i början av 1880-talet ett gäng hantverkare i Landskrona bildade en liten förening som efter den dåtida långa arbetsdagens slut begav sig ut på roddturer utanför staden, hade de ingen aning om att de därigenom bildade landets första korporationsidrottsförening. Att de sålunda gjorde svensk idrottshistoria svävade de såvitt man vet i lycklig okunnighet om. De var helt enkelt ute för att ha roligt, något de har gemensamt med de tusentals korpiddrottarna i dagens Sverige.

Korporationsidrotten har sålunda från en blygsam start vuxit ut till en folk-rörelse. Den syftar till motionsidrott som skall öka hälsan och välbefinnandet. Att driva fram några idrottsstjärnor har aldrig varit rörelsens mål, även om sådana inte saknats bland korpiddrottarna. Motion åt alla efter vars och ens förmåga, är parollen.

Chefen sätts på plats

Att korpiddrottarna har roligt kan man inte ta miste på när man någon gång sett några hockeylag från olika företag drabba samman eller sett någon av de stora korporationstävlingarna i skytte. Det är också en påfallande demokratisk form av idrottsutövande. Folk av alla kategorier är med, från chefen till springgrabbarna. De senare får ofta tillfälle att genom sin ung-

FIRMAGYMNASTIK TILL MUSIK!

dom och spänst för en gångs skull sätta chefen på plats, vilket tycks roa chefen lika mycket som pojkarna.

Det är en rad idrottsgrenar som framförallt blivit omhuldade av korpiddrotten genom att de är av den arten att nästan alla åldersgrupper kan delta och ingen behöver ta ut sig över sin förmåga. Gymnastik med musik på arbetstid har vunnit popularitet på många arbetsplatser där man lärt sig uppskatta denna fina form för avkopp-

ling. Skytte är en stor korpiddrott, liksom korphockeyn, som har ishockeyns tjuvning men inte dess hårdhet och har bandyns billiga utrustning. Tennis och varpa är andra exempel på företagsidrottens populäraste grenar. Många företag har numera egna tennisbanor och vad varpan beträffar är den genom sin tonvikt på precision en gren som lämpar sig fint för de äldre årgångarna. En värdefull insats gör också korpklubbar när de tar hand om ungdomarna, då de kommer ut i förvärvslivet och drar dem bort från gängbildningen.

Familjen bildar tävlingslag

Även om man i första hand siktar till motion inom korpiddrotten så innebär det inte att man ratar tävlingarna som sporre för intresset. Tvärtom, flera av våra populäraste idrottsarrangemang är anordnade av de olika korporationsidrottsförbunden och några brukar samla tusentals tävlingsdeltagare. För att alla skall ha sin chans vid tävlingarna brukar man dela upp dem i en nybörjarklass, en allmän klass och en elitklass och dessa klasser indelas i sin tur ibland i olika åldersklasser. På det viset blir tävlingen rättvis och alla har samma nöje av att delta.

Att få med hela familjen i idrotten är också ett av målen för korpiddrotten och man har på senare år ordnat tävlingar där familjen är laget som tävlar mot andra familjer. Familjebanden stärks genom att man på detta sätt är tillsammans på fritiden och barnens idrottsintresse väcks.

Det är massidrotten, motionen och rekreationen för de många, som man på dessa olika vägar strävar efter att få fram. Man är på väg att nå det målet men ännu återstår en hel del att göra. Ännu för 50 år sedan var idrotten något som var begränsat till en liten krets av »sportfånar», som de kallades, men idag är idrotten en av våra stora folk-rörelser. Kanske blir den i framtiden den största.

CHEFEN FÅR SE ATT ÄVEN GÄGOSSEN KAN VARA SNABB

140 25-åringar . . .

(Forts. fr. sid. 5)

hr Sven Blom, Vto, ing Erik Blomberg, Up, ing Tord Bohlin, T2gC, ing Percy Broomé, UmC, fru Esther Dahlman, Vt 37, hr Bruno Dahlström, Vt 11, hr Axel Danson, Vt 11, hr Joel Ekeberg, Vt 27, fröken Elin Ekman, Vt 16, hr Arthur Eriksson, Vt 63, fru Kristina Eriksson, Vt 63, ing Stig Fogelberg, LfC, hr Birger Frejd, Vi, hr Tage Green, Ybp, ing Ture Hagelbäck, NruC, hr Bertil Hammarlund, Vt 06, förman Gottfrid Hansson, Vt 12, ing Bertil Hasselbohm, UmkC, ing Nils Hellkvist, T2ad, fru Margit Hellman, Vt 22, hr Fritiof Holmerin, Vt 15, hr Anders Häll, Vp, ing Gösta Häggberg, Np, hr Lars Janson, Ykk, förman Sven Johansson, Vt 12, ing Eric Jonsson, Mph, hr Anton Carlsson, Vt 19, hr Sture Karlsson, Vt 37, hr Sven Karlsson, Vt 19, hr Einar Liljegren, Vt 14, hr Helge Linder, Vt 37, hr Henry Lindlöf, Vt 15, fröken Hanna Lundin, Exk, hr Bertil Malmberg, Rf, hr Artur Mattsson, Vp, fru Hildur Nilsson, Vt 63, fröken Ingeborg Nilsson, Df, förman Sture Nordlund, Vt 26, montör Ernst Nordqvist, Z, ing Hjalmar Norén, YbC, fru Anna Olsson, Vt 36, kontrollant Toivo Paul, Vkm, fru Kerstin Rössel, De, ing Hilmer Sandén, hr Ernst Svanberg, Dpl, hr Roland Svanström, T5da, fru Elisabet Svensson, Vt 60, hr Sigfrid Svensson, LpC, hr Paul Tinglöw, Vt 11, ing Gustav Tunberg, Vt, hr Olof Wredberg, Vt 32, fru Astrid Ågren, Vp, hr Erik Åkerlund, Vt 11.

Avdelning Erga:

Fru Jenny Andersson, ing Ernst Bergholm, förman Axel Engström, ing Ernst Fresk, hr Olof Nyhlén, ing Sigurd Runeborg, fru Mary Schön.

Brommaverkstaden:

Förman Erik Johansson, hr Harry Kihlgren, fröken Helga Lindell, förman Sven Winberg.

Huddingefabriken:

Hr Ture Hallström, förman Erik Karlsson, ing Walter Olofsson, förman Paul Walfridsson.

Irlandspremiär för LM-station

Den första LM-stationen på Irland skall anläggas i staden Limerick. LM Ericsson har nämligen fått beställning på en automatstation för 2 000 linjer, som skall byggas där enligt LME:s koordinatväljaresystem.

Dir. Sven T Åberg mellan två av de kvinnliga bronsplaketterarna vid HF, fröken Hanna Lundin, Exk. (t. v.) och fru Anna-Lisa Berg, Evp.

Kabelverket:

Fröken Anna-Lisa Almström, ing Gösta Ericsson, hr Nils Larsson, ing Erik Lundkvist, hr Erik Törnlund.

Karlskronafabriken:

Fru Berta Lindström.

AB Alpha:

Hr Birger Danielsson, hr Malte Drotz, fru Sonja Erlandsson, fru Anna Hagberg, hr Johan Hasselqvist, hr Sven Henriksson, ing Verner Juhlin, hr Evald Jönsson, hr Folke Carlsson, hr Nils Nilsson, hr Sixten Rössel, hr Evert Åhlén.

L M Ericssons Svenska Försäljnings AB:

Montör Axel Frank, montör Åke Hellman, fröken Eva Jansson.

L M Ericssons Signal AB:

Ing Nils Almgren, fröken Ragnhild Nettelblatt.

AB Ermi:

Ing John Hagdahl, fru Britta Nyström.

AB Rifa:

Fru Astrid Holmqvist, förman Gustav Olsson, förman Sven Olsson, hr Verner Sundin, verkställare Gustaf Wall.

Téléfonos de México:

Dir Gunnar Beckman, hr Ture Forslund, hr John Hoflin, ing Gösta Rosén, övering Erik Wallsten, ing Siegfried Wallenburg.

Utlandet:

Ing Henry Borgström, Uruguay, ing Sven Larsson, Brasilien, dir Bengt Looström, Chile.

TACKSPALTEN

Hjärtligt tack för visad vänlighet med anledning av vårt bröllop.

Else och Anders Andersen, HF/Mp

*

För tal och blommor den 31 januari då jag slutade min anställning vid Kabelverket ber jag att till ledning och kamrater få framföra mitt varma tack.

Axel Berglund

*

Vårt varma tack till chefer och kamrater på HF och koncernföretagen för all uppvaktning på vår 50-årsdag.

Ruben och Simon Berglund, HF/Vp

*

Mitt varmaste tack till chefer och arbetskamrater för all uppvaktning, som kom mig till del i samband med min avgång ur tjänsten den 31 december på grund av uppnådd pensionsålder.

Oscar Carlquist, HF/Vt 36

*

För all uppvaktning på vår bröllopsdag tackar vi hjärtligt.

Gully och Lennart Dahlberg, HF/Cxr.

*

Mitt varma tack till chefer och kamrater för den storslagna avskedsgåvan.

Margit Dingertz, HF/Tes.

*

Hjärtligt tack för all vänlig hågkomst på min 50-årsdag.

Betty Dulberg, TV/T2ef

*

Ett varmt tack för den stora julgåvan och för all vänlig hågkomst under min sjukdom.

Margit Lindqvist, HF/Cfr

*

Till förmän och kamrater vid L M Ericssons Kabelverk i Älvsjö vill jag rikta ett hjärtligt tack för den stora penningssumma och blommor, som jag fått motaga under min långa sjukdom.

Gustaf Olsson, KV

*

Hjärtligt tack för all uppvaktning på min 60-årsdag.

Edvard Pruscha, HF/Vt 15

*

Vi ber härmed att få framföra vårt varma tack till chefer och kamrater för penninggåvan med anledning av vårt bröllop.

Lilian och Rune Svensson, HF/Evp

*

Hjärtligt tack till chefer och kamrater för vänlig hågkomst under min sjukdom.

Bertil Tordemark, HF/Vp

*

Hjärtligt tack för vänlig hågkomst på min 60-årsdag.

Torsten Tranberg, HF/Zb

*

För visad vänlighet på min 50-årsdag framför jag härmed mitt varma tack.

Rune Wahlstedt, HF/Vt 06.

Musik under arbetet

Vi som arbetar på verkstaden inom HF har den stora glädjen att fyra gången om dagen få avnjuta musik, utom lördagarna då det lyckligtvis spelas bara två gånger. Lyckligtvis frågar ni. Det är inte min mening att här debattera musikens ev. underhållningsvärde utan jag ställer följande fråga: Är det så att LME helt enkelt tänker sluta upp med musiken och av den anledningen inte anser det vara någon idé att installera en skivspelare i stället för en repeteringsmaskin.

Under varje musikstund om 20 minuter spelas i regel 4—5 skivor. Av dessa får man höra 3 stycken repetera ett flertal takter 4—5 gånger. Eller är verkligen en så stor procent av skivarkivet redan nedspelat? Kanske beror detta på den gamla familjeklenod till stift som användes. (Ett s. k. evighetsstift kostar 4:50 och stoppar för ca 2 000 skivor.) Under nuvarande förhållanden är nog musiken mer ett löje än ett nöje. Kanske något att tänka på för dem som står bakom »Musik under arbetet».

Musikalskare

— Det där var en gruvlig salva, förklarar ing. *Gustav Tunberg* på Vt 32, som är närmast ansvarig för musikunderhållningen. Men så illa som insändaren tycks vilja göra gällande tror jag dock inte att musiken under arbetet sköts. För i så fall skulle knappast folk reagera så starkt som nu sker när det råkar uppstå ett sådant fel att musiken inte når fram till alla avdelningar.

— Däremot skall jag gärna erkänna att anläggningen varit en smula provisorisk men att det sedan en tid varit bestämt att den skulle moderniseras. Att i det sammanhanget montera in ett s. k. evighetsstift löser i och för sig inga problem. Om 3 skivor av 5 »repeterar ett flertal takter 4—5 gånger» — en uppgift som jag anser vara betydligt överdriven — sammanhänger detta med att skivorna blir hårt slitna under transporter mellan Huvudfabriken, Tellusverkstaden och Danderidsavdelningen.

— För min del anser jag förresten att skivspelningen över huvud taget är en föråldrad metod. I stället borde olika musikprogram i radio kunna sändas via högtalarna i fabriken, antingen direkt eller inspelade på band. Enligt

Matematiska tipsproblemet

Det matematiska tipsproblemet i nr 5 av KONTAKTEN vållade tydligen inte lösarna bland läsarna några större svårigheter. De flesta deltagarna hade insänt bara själva »slutresultatet» — mer begärdes heller inte — men några har också lämnat mer eller mindre utförliga kommentarer till lösningen, som skall se ut så här:

12 rätt	1 st.
11 rätt	24 »
10 rätt	264 »
9 rätt	1 760 »
8 rätt	7 920 »
7 rätt	25 344 »
6 rätt	59 136 »
5 rätt	101 376 »
4 rätt	126 720 »
3 rätt	112 640 »
2 rätt	67 584 »
1 rätt	24 576 »
0 rätt	4 096 »

Första rätta svaret kom från hr Harald Brecher, HF/K 36, som alltså får 25 kronor för sitt besvär. Andra pris, 15 kronor, tillföll hr Arne Ericsson, RGA/Vta:562, och tredje pris, en tia, hr Erik Rönnlund, TV/T3eb.

Fick ni bensinpengar?

Många kände sig kallade att hjälpa LME-anställdas intresseförening med att hitta på ett lämpligt namn på föreningens bensinstation. Näja, det får kanske inte bara skrivas på hjälpsamhetens konto att ett 100-tal förslag strömmade in till tävlingen, som utlystes i nr 5 av KONTAKTEN förra året, lockande penningpriser stod nämligen också på spel.

Sedan juryn, läs föreningens styrelse, tagit sig en ordentlig funderare på de insända förslagen, som kom inte bara från Sverige utan ända från Turkiet och Spanien och t. o. m. Brasilien, fastnade den slutligen för *LMESSO*, ett namnförslag som insänts från fem olika håll. Lotten fick avgöra och den utföll till förmån för fru Birgit Lagergren, HF/Ds, som därmed blev en 50-lapp rikare. Ing. Arne Nilsson HF/Vkt, tilldelades andra pris, 25 kronor, för sitt förslag *Telefonplans bilservice*, medan tredje pris, också på 25 kronor, gick till ing. Lars Lundqvist, HF/Vts, för det lustiga namnet *Macken i baecken*.

bestämmelserna fordras dock f. n. en licens för varje högtalare — det finns mellan 150 och 200 inom HF — men LME har hos myndigheterna anhållit om ändring på den punkten. Frågan ligger sedan en tid tillbaka hos kommunikationsministern för utredning.

Hästschack-meningen

Betänk vilken tjänst telefonen utgör för människan! Hur skulle det vara om djungeltelegrafen vore vår enda förmedlingslänk med längre bort boende? — De tankvärda orden dolde sig i förra numrets hästschackproblem, som lockat ett 50-tal KONTAKTEN-läsare att skicka in lösningar. Den första riktiga lösningen, som påträffades vid dragningen tillhörde hr Sven Palm, HF/Cxr, som därmed tog hem första priset på 25 kronor. Andra pris, 15 kronor, tillföll ing. Nils Hagman, ABA, och tredje pris, en tia hr Gustaf Lundin, SKV.

Problem med 49 siffror

Siffrorna i denna figur skall flyttas om på sådant sätt att varje sifferrad — vågrät, lodrät och de båda diagonala — får summan 25.

1	1	1	1	1	2	2
2	2	2	2	2	2	2
2	2	3	3	3	3	3
3	3	3	3	3	4	4
4	4	4	4	4	4	5
5	5	5	5	5	5	6
6	6	6	6	6	7	8

Lösningar av problemet insändes till KONTAKTEN:s redaktion, Reklamavdelningen, HF, senast den 20 mars. Kuvertet märkes »Sifferproblem». Glöm inte att utom namn också ange företag och tjänsteställebeteckning.

Första pris för 16 25-poängsraden är 25 kronor, andra pris 15 kronor och tredje pris en tia.

Fritidskommitté bildad vid Söderhamnsfabriken

En fritidskommitté har bildats vid Söderhamnsfabriken. Den presenterades i samband med luciafirandet och har säkert en stor uppgift att fylla för att ordna fritidssysselsättningar åt personalen. Kommittén består av förman Thore Johnson, Vt 67, ordförande, som har kännedom om arbetet från Huvudfabrikens fritidskommitté, samt fru Marelly Rodhin, Eva, och hr Sigurd Bergander, Vt 64.

FRÅN FÖRETAGSNÄMNDERNA

Personalen ökar vid SÖ-fabriken

Hr Jonsson omtalade att moderbolagets fakturering för hela år 1955 beräknades komma att uppgå till drygt 220 milj. kronor mot 216 milj. kronor 1954. Orderingen hade varit mycket god under året och uppgick under tiden januari—oktober till 232 milj. kronor. Orderingen under hela år 1954 belöpte sig till 228 milj. kronor. Det är framförallt på telefonstationssidan och transmissionsmaterielsidan som orderingen varit betydande och leveranstiderna på denna material är för närvarande långa. I framtiden torde man få räkna med ytterligare ökad fakturering men samtidigt kommer marginalerna på grund av det svenska kostnadsläget och den hårda konkurrensen att minska.

Förslagsverksamheten

Hr Ericsson omtalade att sedan föregående sammanträde inkommit tre nya förslag till förslagskommittén. Samtliga hade belönats med tillsammans 160 kronor. Ett av förslagen skulle emellertid åter upptagas till behandling i förslagskommittén när det provats i tillverkningen.

Nybygget

Hr Erling lämnade en kort redogörelse för dispositionen av de nya lokalerna och omtalade att inflyttningen beräknades vara slutförd omkring den 1 juli 1956.

Hr Ericsson omtalade att orsaken till att flyttningen drar ut på tiden till stor del beror på att Söderhamnsfabrikens produktion måste öka under flyttningstiden, vilket ställer stora krav på kapaciteten. Tillgången på arbetskraft är emellertid ännu god och personalen har kunnat ökas med ca 28 arbetare sedan september månad.

Sammanträdet avslutades med en visning av den nya fabriken under ledning av hr Ericsson.

6. 12. 1955.

Automation och automatisering

Innebär automation — dagens slagord — en ny industriell revolution eller är det bara ett nytt namn på en gammal företeelse? — Direktör Hans Thorelli lämnade vid en del företagsnämndssammanträden under hösten några synpunkter på i vad mån automationen kan komma att inverka på LME:s tillverkningar.

— Det är i många fall mycket svårt att dra en gräns mellan de båda begreppen automation och automatisering, förklarade dir. Thorelli inledningsvis. Om jag nämner några exempel kanske jag dock kan bidra till att reda ut begreppen en smula. Det från en termostat i ett rum styrda värmesystemet med dess s. k. återkoppling, d. v. s. systemets förmåga att korrigerar sig själv är ett exempel på automation. En annan form av automation är den som Ford-fabrikerna i USA genomfört och som innebär att de automatiska maskinerna är förbundna med transportband, varigenom ett arbetsstycke utan manuellt handhavande kan gå igenom flera processer, s. k. Detroit-automation. De bästa exemplen på automation kanske står att finna inom den kemiska industrin, där det blir allt vanligare att materialet går från den ena processen till den andra under ständig automatisk kontroll och mätning i de olika förädlingsstadierna och motsvarande automatisk omställning av processerna.

— De automatiska telefonstationer, som LME tillverkar, är också exponenter för automation, liksom kanske ännu högre grad den automatiska regleringen av telefonnivån på långväga telefonförbindelser.

Till det som vi hittills kallat automatisering — i motsats till automation — skulle i så fall hänföras t. ex. Älvsjö's kablingsmaskiner, LME:s kontaktnit-maskiner eller ännu bättre tändsticks- och cigarettmaskiner liksom maskiner, som fyller olika slags konfekt i kartonger och sedan paketerar dem. — De lärde är emellertid inte helt ense om terminologin.

— LME har i Sverige omkring 14 000 anställda varav ungefär 1/3 tjänstemän och 2/3 arbetare, d. v. s. 1 tjänsteman

på 2 arbetare, vilket förhållande för 10 år sedan var 1 på 3, och man torde kunna se fram mot en tid då antalet tjänstemän närmar sig antalet arbetare. Till denna utveckling bidrar dels ökad automation och dels det förhållandet att vårt tekniska utvecklingsarbete omfattar en allt mer komplicerad teknik. — Man kan alltså säga, fortsatte dir. Thorelli, att vi inom verkstadsindustrin egentligen sedan länge i större eller mindre utsträckning gått in för mekanisering eller om man så vill automation. Det torde emellertid fortfarande finnas plats för ytterligare mekanisering, särskilt när det gäller sammanställningsoperationer. Vi har själva utvecklat en del maskiner i den riktningen, men i vilken utsträckning man kan tänka sig maskiner som även automatiskt justerar våra känsliga produkter, är i dagens läge svårt att säga. Produkterna, särskilt alla i dem ingående detaljer, måste omkonstrueras helt, så att de passar för att tillverkas i denna nya automationsteknik. En sådan omkonstruktion av produktionen tar tid. Skall sedan också automationsutrustningarna konstrueras föreligger en avsevärd risk för att produkterna är omöjliga när vi börjar föra ut dem på marknaden. De reläer som vi t. ex. under många decennier haft som huvudelement i vår tillverkning, kommer troligen att så småningom ersättas av elektronrör och dessa i sin tur komma att i framtiden ersättas av transistorer.

— För att kunna genomdriva en långt gående automation med ökad produktion som resultat fordras bl. a. tillräcklig marknad, tillräcklig arbetskraft, kanske främst tekniker, samt tillräckligt med kapital, hävdade dir. Thorelli. Marknaden för telefonapparater i världen kan betecknas som mycket stor, spe-

Forts. på sid. 4

Färre förslag från RGA-håll

Orderingång till LM i oförminskad takt

Hr Nilsson anförde att sedan föregående sammanträde inget nytt förslag inlämnats till förslagskommittén och framhöll, att intresset för förslagsverksamheten tyvärr syntes minska. Under 1953 hade inlämnats 15 förslag, under 1954 8 förslag och under tiden januari—november 1955 4 förslag. Sedan den propagandakampanj för förslagsverksamheten som genomfördes under 1954, hade endast 5 förslag inlämnats. Hr Nilsson hemställde att nämndledamöterna i största möjliga utsträckning medverkade till att väcka större intresse för förslagsverksamheten.

Hr Lier anförde att många av dem på verkstaden som hade förbättringsförslag ofta genomförde dem utan att inlämna dem till förslagsverksamheten, till stor

del beroende på att de hade svårt att uttrycka sina förslag i skrift. Hr Thorelli underströk att även de små och till synes enkla förslagen borde lämnas in till förslagsverksamheten.

Dagsläget

Orderstocken för Erga-materiel hade per den 31 oktober stigit avsevärt från årsskiftet 1954/55, omtalade hr Nilsson. En kraftig ökning av orderstocken under oktober månad berodde emellertid på att Televerket under denna tid lagt in order som skulle levereras först under 1956. Beträffande telesignalmateriel låg orderstocken vid föregående nämndsammanträde på toppnivå och hade sedan dess hållit sig i stort sett konstant. Såväl orderingång som fakturering hade emellertid successivt ökat och antalet arbetare, som vid årets början utgjorde 176, var nu ca 225.

I samband med en diskussion rörande tillverkning av nya verktyg underströk hr Thorelli bl. a. vikten av att konstruktionsidan och verkstadssidan upprätthöll ett intimt samarbete vid utförandet av verktygen.

Maskinparkens modernisering

Då det gäller det egna företagets maskinutrustning är det naturligt att man intresserar sig för dels vad marknaden har att erbjuda i fråga om maskiner och dels hur andra jämförbara företag löst sina maskinproblem, anförde hr Lagerstedt i anslutning till en översikt över aktuella nyanskaffningar på maskinsidan.

Beträffande maskiner för finmekanik förväntas man över hur relativt ringa nyda-

Order har sedan föregående sammanträde inkommit i ungefär oförminskad takt, sade hr Thorelli bl. a. i sin information. Bland utlandsbeställningarna kan nämnas att större order erhållits från Holland och Jugoslavien. Vidare har en betydande order på manuelle multipelbord för skyddsrum erhållits för Sverige. Telex i Mexico har lämnat relativt stora order och från Bogotá i Colombia har en beställning kommit på telefonapparater med kort leveranstid. Underhandlingar pågår beträffande selectorväxlar för de finska järnvägarna. Ett ramavtal har slutits med den turkiska statliga telefonförvaltningen. Avtalet avser 125 000 linjer för successiv leverans under 7 år.

Televerkets beställningar under kommande budgetår utgör ett osäkerhetsmoment vid bedömandet av framtidsutsikterna liksom situationen i Argentina. Eftersom inkommande beställningar har fortsatt i ungefär oförminskad takt och våra leveranser inte hunnit med, har orderstocken sakta stigit. För 1956 räknar vi med en ökad produktion. Om vi lyckas därmed beror bl. a. på om vi kan öka vår personal. I annat fall kan det bli nödvändigt att försöka lägga ut ytterligare produktion på våra utländska bolag.

Ur LME:s synpunkt synes läget på arbetsmarknaden vara något lättare nu än för några månader sedan, vilket i viss mån torde bero på regeringens åtstramningspolitik. Tillgången på yrkesarbetare och tekniker är dock fortfarande knapp.

Förslagsverksamheten

Hr Jacobsson meddelade att till verkstadsens förslagskommitté sedan föregående sammanträde inkommit fem förslag, varav tre belönats med sammanlagt 1 460 kronor. Under år 1955 hade inlämnats 28

ningen varit under de senaste åren. De moderna borrar- och fräsmaskinerna liknar t. ex. i stort sett dem som vi själva konstruerade och lät tillverka under kriget. De gamla välkända maskinfirmorna visar inga större avvikelser från tidigare produktion rent funktionellt sett. Däremot kan man konstatera att driftsäkerheten ökat och även att ytbearbetningen ger bättre resultat än tidigare.

Av specialmaskiner finns ett rätt stort urval och man lägger märke till många nya intressanta konstruktioner. I valet mellan revolvervarvar och automatsvarvar kan man nog säga att tendensen inom LM är en fortlöpande övergång till automatsvarvar.

förslag, varav 17 belönats med tillsammans 2 800 kronor.

Hr Frenning omtalade att till förslagskommittén vid Huddingefabriken inlämnats ett förslag. Detta ligger fortfarande under behandling. Under år 1955 hade inlämnats nio förslag varav sju hade slutbehandlats. Fyra av dessa hade belönats med sammanlagt 1 400 kronor.

Hr Lindberg meddelade att till kontorets förslagskommitté sedan föregående nämndsammanträde inlämnats 14 förslag. Av dessa hade två belönats med sammanlagt 175 kronor. Under år 1955 hade inkommit 49 förslag av vilka 14 belönats med sammanlagt 3 090 kronor.
8. 12. 1955.

ABA-skiivpress lockar utlandet

Hr Rössel omtalade vid FN-sammanträde hos Alpha i Uddevalla att orderstocken för den mekaniska produktionen ökat sedan årsskiftet under det att orderbeståndet på plastdetaljer och installationsmateriel varit oförändrat.

Ökningen i orderstocken på de mekaniska produkterna hänförde sig i första hand till grammofonskivepressar, som under året blivit föremål för ett alltmer stigande intresse i utlandet. Även orderingången på järnvägssignalmateriel hade emellertid ökat.

Plastproduktionen hade under 1955 legat på en mycket hög nivå och företagets resurser i såväl Sundbyberg som Uddevalla hade varit helt utnyttjade.

Efterfrågan på installationsmateriel hade successivt minskat under året. Orsaken torde vara att söka i den till följd av kreditåtstramningen minskade bostadsproduktionen.

Med ledning av upplysningar från kundernas sida om behovet för 1956 kompletterade med egna prognoser hade man anledning att räkna med att produktionen av mekaniska produkter och plastdetaljer i stort sett skulle bli av samma omfattning som under 1955. En minskning av produktionen torde dock kunna förutsägas beträffande installationsmateriel.

28. 11. 1955.

7. 12. 1955.

Ermi och BA/V tar in mer folk

Hr Jonsson omtalade att sedan föregående sammanträde tre nya förslag slutbehandlats av förslagskommittén. Av dessa hade två belönats med sammanlagt 175 kronor.

Presentation av Yk-materiel

Hr Lindberg, YkC, anförde inledningsvis att ehuru LME:s tillverkning i huvudsak var lagd på svagströmsutrustningar det dock var nödvändigt att företaget tillverkade strömförsörjningsutrustningar till telefonstationer och liknande materiel. Den sektion som svarar för starkströmsutrustningarna är Yk, vars tillverkningar nyligen överflyttats till BA/V. Hrr Lindberg och Bergström visade fortsättningsvis ljusbilder av Yk:s slutprodukter och kommenterade dessa.

Dagsläget

Orderingången för elmätare har under den senaste tiden börjat öka och försäljningsavdelningen har utökat filialrepresentationen, omtalade hr Junhagen. En förutsättning för en ytterligare ökning av försäljningen är dock fullgoda produkter och korta leveranstider. Beträffande produkternas kvalitet arbetar man för närvarande på att förbättra äldre produkter och göra vissa nykonstruktioner. Vad gäller leveranstiderna bör den budgeterade nedgången i orderbeståndet betyda en viss förkortning. Bolagsledningen ser med viss optimism på verksamheten efter omorganisationen.

Hr Nerlén meddelade att produktionen vid BA/V under år 1956 torde komma att bli av sådan storlek, att tillgängliga utrymmen och all arbetskraft som kan erhållas, kommer att krävas under året. Totalt räknar man med att Ermi och BA/V i slutet av år 1956 skall ha ca 650—700 anställda arbetare mot för närvarande 610.

Ombyggnadsplanerna måste i viss mån ändras bl.a. för att på verkstaden ge plats för en utökning av tillverkningen på starkströmssidan. Över huvud taget är man rätt trångbodd på verkstaden men avsikten är att denna fråga skall lösas när ombyggnaden är slutförd. Under själva ombyggnadstiden torde det emellertid uppstå vissa svårigheter för en del avdelningar.

2. 12. 1955.

**ARBETARSKYDD
LÖNAR SIG!**

HAR DU EN GOD IDÉ?

Lämna den till förslagskommittén

DEN KAN GE PENGAR!

SKV skaffar personalbostäder till nya filialfabriken i Alingsås

Sysselsättningsläget vid SKV är som en naturlig följd av den nuvarande högkonjunkturen mycket tillfredsställande och på kort sikt kan några förändringar i detta förhållande ej skönjas, anförde hr Westling. Orderstocken är emellertid avsevärt lägre för närvarande än under högkonjunkturen 1951, vilket gör att man måste vara uppmärksam på tecken till vikande konjunktur.

Kopparpriserna ligger för närvarande så högt att våra kunder ej vill bygga upp några större lager av de produkter, i vilka koppar ingår i större utsträckning. Vidare har som bekant byggnadsverksamheten

gått tillbaka. Exporten kan komma att försvåras på grund av det höga svenska kostnadsläget. Ovan nämnda förhållanden kan komma att på längre sikt minska orderingången på starkströmssidan

På telefonsidan är däremot efterfrågan även på längre sikt mycket god. Även om en nedgång på starkströmssidan skulle inträffa torde detta ej inverka på sysselsättningsmöjligheterna för den fasta personalen vid SKV. Den enda åtgärd som skulle behöva vidtagas vid en eventuell minskning av sysselsättningen skulle vara en nedskärning av nyrekryteringen.

Inköp av fabrik i Alingsås

Till den fabrik som SKV inköpt i Alingsås och som omfattar ca 7 000 m² kommer att från SKV överflyttas tillverkningen av kabelboxar och installationsmateriel, omtalade hr Westling. I samband med inköpet av fabriken har bolaget tillförsäkrat sig bl.a. 25 bostäder för personalen. Övertagandet av den nya fabriken kommer att ske den 1 juni 1956 och flytningen sker successivt under sommarmånaderna.

Genom överflyttningen kommer de kvarvarande avdelningarna vid SKV, speciellt

telefonavdelningen, att erhålla ökat utrymme och vi hoppas att detta skall ge plats för ytterligare rationalisering.

En relativt liten personalöverflyttning kommer att äga rum, då avsikten är att den nuvarande personalen vid fabriken i Alingsås skall övergå i bolagets tjänst. Den personal som ej överflyttas från avd. 44 till den nya fabriken, erbjudes sysselsättning på andra avdelningar vid SKV och vi räknar ej med att omorganisationen skall innebära några större svårigheter på personalsidan.

Färdigvarulagret av produktionen på avd. 44 kommer även att förläggas till Alingsås och i samband härmed kommer filialen i Göteborg att flyttas dit.

Förslagsverksamheten

Hr Westling omtalade att sedan föregående sammanträde sex nya förslag inlämnats till förslagskommittén. Fem av dessa hade belönats med sammanlagt 1 100 kronor.

Materiallaboratoriet

Hr Hansson lämnade en orientering om materiallaboratoriets arbetsuppgifter och omtalade inledningsvis att laboratoriet var beläget i tredje planet i huvudbyggnaden. Personalen uppgår till 15 personer, varav 7 har teknisk utbildning. Laboratoriet är uppdelat på två avdelningar, en kemisk och en teknisk.

Dess arbetsuppgifter kan uppdelas i rutinbetonade undersökningar av råvaror, rutinbetonade undersökningar av vissa s. k. halvfabrikat, icke rutinbetonade analysuppdrag, icke rutinbetonade uppdrag av teknisk karaktär samt utvecklingsarbeten.

Hr Hansson lämnade fortsättningsvis exempel på ett antal arbetsuppgifter under de olika huvudgrupperna och avslutade sin orientering med en översikt över laboratoriets utrustning.

5. 12. 1955.

Rifa räknar med ökad produktion

Rifas utveckling sammanhänger ganska intimt med möjligheterna att anskaffa erforderlig arbetskraft, anförde hr Skytt. Om detta lyckas, hoppas vi kunna öka produktionen avsevärt under 1956. Produktionsökningen sammanhänger dels med en ökning av koncernens allmänna produktion och dels med en fortsatt ännu större ökning av den del av Rifas produktion, som avsättes på den allmänna marknaden.

På fråga av hr Ewald, hur mycket man behöver öka arbetsstyrkan för att uppnå den väntade produktionsökningen, omtalade hr Mörner att man torde vara i behov av i genomsnitt 240—250 arbetare under år 1956 mot för närvarande 225. Vi hoppas även få en minskad personalomsättning under nästa år, då denna i år fått till följd, att produktionen per

arbetstimme varit låg. Det är också vår förhoppning, att de korta tillverkningsserierna skall ersättas av längre serier, och det synes som om så skulle kunna bli fallet.

På en fråga av hr Carlsson omtalade hr Skytt, att 64 % av faktureringen under första och andra kvartalen föll på koncernen under det att resten gick till utomstående kunder. Enligt budget för år 1956 kommer ca 58 % av tillverkningen att gå till koncernen.

På fråga av hr Carlsson meddelade hr Mörner att en utökning av maskinparken och verktygsbeståndet var budgeterad för nästkommande år.

Rapport från skyddskommittén

Hr Eklund meddelade att Rifa under 1954 kom som nummer 8 i den tabell över olycksfallsfrekvensen inom svenska industriföretag, som årligen utges. Under första halvåret 1955 inträffade endast ett olycksfall, under det att vi under tiden

Rättelse

I föregående FN-bilaga råkade tyvärr ett par fel insmyga sig under tryckningens gång. Sälunda hade mellanrubriken »Förlags verksamheten» i Kh-rapporten förvänskat till »Företagsverksamheten» i en del av upplagan. Och från KA talades i en annan upplagedel om »en belöning av förslagen med 202 %» vilket skall vara 20 %. Längre ner anges MTM betyda metodtidräkning i stället för metodtidmätning.

Automation . . .

Forts. från sid. 1

ciellt om vi räknar med att i hela världen uppnå den telefontäthet som USA har för närvarande. De prognoser som nu uppgöras och som baseras på rent konstaterade fakta, visar att antalet telefoner i världen nu ökas med 6 å 8 % per år, och om LME håller sin procentuella andel i telefonmarknaden och dessutom en del äldre manuella stationer måste ersättas med automatiska, torde vi kunna räkna med ett behov av cirka 10 % ökning om året.

— Personalresurserna är naturligtvis ett mycket svårt problem att lösa. För att i viss mån råda bot på vår nuvarande brist på arbetskraft flyttar vi en del av vår tillverkning till utlandet. Sålunda har vi nyligen invigt en fabrik i Brasilien, som det visat sig nödvändigt att utvidga avsevärt redan innan den första etappen blivit helt färdig. Vi har vidare inrättat ett utvecklingslaboratorium i Darmstadt på grund av svårigheterna att få tekniker här, och likaså har vi slutit ett patentavtal med Western Electric, som innebär att vi får utnyttja resultat av detta företags utvecklingsarbete.

— En synpunkt som man inte får glömma bort är naturligtvis att man inte får automatisera för automatiseringens egen skull utan att det måste kalkylmässigt visa sig vara lönande.

— Med hänsyn till bristen på tekniker och inte minst statsmakternas strävan att på allt sätt försvåra företagets finansiering torde automationen komma att gå i ganska långsam takt. Allt detta samverkar till att det förefaller opåskallat att tala om risk för arbetslöshet.

juli—oktober hade sex olycksfall. Denna ogynnsamma utveckling torde emellertid till största delen ha haft till bakgrund den ovanligt stora omsättning av personal, som Rifa haft under senare delen av året. Olycksfallen har dock inte varit av omfattande slag utan bestått av smärre stukningar och brännskador.

Skyddskommittén har vidare haft sin årliga inspektion av arbetslokaler, varvid klagomål beträffande bl. a. ventilation och drag, som framförts till kommittén, har behandlats. Önskemål har även framförts om rymligare parkeringsplatser vid ugnen på plan 6.

Fru Holmqvist framförde ett önskemål om att skärmaskinen i lindningen på plan 6 antingen förflyttades eller att någon ljudisolerande vägg uppsattes omkring den. Hr Mörner anförde att frågan torde kunna lösas antingen genom avskärmning eller annat slag av ljudisolering.

30. 11. 1955.

KV-propaganda för nya förslag

Hr Steiner omtalade att sedan föregående sammanträde två förslag slutbehandlats av förslagskommittén, varav ett belönats med 100 kronor. Två förslag var under behandling.

Hr Steiner meddelade vidare att propagandan för förslagsverksamheten hade startats med cirkulärmeddelanden till

personalen. Hr E Karlsson var av den uppfattningen att propagandan var stimulerande för intresset för förslagsverksamheten.

Hr Westling omtalade att vid september-sammanträdet med företagsnämnden vid SKV meddelats att ett till förslagsverksamheten inlämnat förslag till produktionsförenkling vid sprutning av Cukablar belönats med 3 000 kronor. Troligen på grund härav hade intresset för förslagsverksamheten vid SKV ökat markant.

Dagsläget

Hr Westling anförde att orderingen vid KV fortfarande var mycket tillfredsställande och att kapaciteten var fullt utnyttjad. Bl. a. hade Televerket redan lagt in en order för 1956 omfattande ca 500 000 parkilometer lokalkabel. För att kunna klara denna order torde KV komma att få kräva hjälp från SKV, som genom förvärv av en ny fabrik i Alingsås friställer vissa utrymmen.

På snör- och lacktrådstillverkningen är kapaciteten fullt utnyttjad. Nedgång i tillverkningen är endast budgeterad på den grova lacktråden och på den textilerade tråden. På fråga av hr E Karlsson omtalade hr Westling, att meningen var att tillverkningen av den textilerade tråden så småningom skulle komma att gå ned till ett minimum.

På fråga av hr Edman anförde hr Westling att man räknar med att med 1- och 2-skift kunna hinna med den budgeterade ökningen på 10—15 % på lokalkabelproduktionen. 3-skift skulle komma att tillgripas endast för kortare perioder vid t.ex. maskinhaverier eller dylikt samt delvis innan de nya maskinerna installerats under första och andra kvartalet.

I samband med en kortare redogörelse för den närmaste tidens ökning av maskinparken omtalade hr Westling att kapaciteten på kablingsidan torde bli fullt tillräcklig för förefintliga behov.

7. 12. 1955.